

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

זֹהַר הַשַּׁבָּת

פְּרֻשֵׁת נֹחַ

תּוֹכַן הַסֵּפֶר:

- א. זֹהַר עַל פְּרֻשֵׁת הַשַּׁבּוּעַ.
- ב. אֹרֶז הַזֹּהַר מִחֻלְקָא.
- ג. זֹהַר עַל מַעֲלַת וּשְׁמִירַת הַשַּׁבָּת וַיָּמִים טוֹבִים.
- ד. הַשַּׁבָּת בְּיִשְׂרָאֵל כְּהִלְכָתָהּ, כּוֹלֵל כָּל מֵאֲמָרֵי חַז"ל זֹהַר וּמְדַרְשִׁים עַל הַשַּׁבָּת.
- ה. שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת שַׁבָּת מִחֻבֵּר וְרַמ"א מִחֻלְקָא לְכָל שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה.
- ו. סְפִוּרֵי הַזֹּהַר, סְפִוּרִים מִיְחָדִים מְלֻקָּטִים מְכַל סֵפֶר הַזֹּהַר, לְסֵפֶר לִילָדִים בְּשֻׁלְחַן הַשַּׁבָּת, וְכַף יְרוּיחוֹ בְּסַעֲוֹדָה מְאֹה מְלִיּוֹן שָׁנָה תּוֹרָה בְּכָל סַעֲוֹדָה שֶׁל שַׁבָּת.
- ז. סְפִוּר מְדָהִים בְּהִמְשָׁכִים מְשֻׁנֵּי בְעֵלֵי תְּשׁוּבָה בְּעִיר קְרֵאקָא.
- ח. מְזֻכָּה הַרְבֵּים כְּהִלְכָתָהּ.

סֵפֶר קְדוֹשׁ זֶה מְסַגֵּל לְאַהֲבַת הַשָּׁם וְיִרְאַת שָׁמַיִם טְהוֹרָה, וְלִלְמוּד מְקַדְּשֵׁת וְצַדִּיקַת רַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים חַכְמֵי הַזֹּהַר, הַסּוֹד וְהַנְּסֻתָר, וְלִהְיוֹת קְשִׁיר לְנִשְׁמַת הַרְשֵׁב"י וְרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ זִיעַ"א.

יֹצֵא לָאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי"

בְּעִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב"א

תְּשִׁירֵי תִשְׁע"א לַפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

לקנות הספרים במחיר מסובסד:
אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

תּוֹכַן הָעֲנִיּוֹת

- ד..... הַטִּיבָה ה' לַטּוֹבִים.....
- ד..... הַתְּנַצְלוֹת הַמוֹצָיִת לְאֹר.....
- ה..... פֶּתַח דָּבָר.....
- ז..... הַקְדָּמָה לְסֵפֶר זֶהר הַשְּׁבֵת (הַמִּשְׁן).
- י..... שְׁלַחַן עֲרוּן; הַלְכוֹת שְׁבֵת מִחֲבֵר וְרמ"א.....
- יא..... הַסְּפָמוֹת וּמִכְתָּבִים (הַמִּשְׁן).....
- יג..... תְּפִלוֹת לְפָנֵי הַלְמוּד.....
- טו..... זֶהר עַל פְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ.....
- יז..... אֹר הַזֶּהר הַמְּחַלֵּק.....
- יט..... זֶהר עַל מַעֲלַת וּשְׁמִירַת הַשְּׁבֵת וְיָמִים טוֹבִים.....
- כג..... סֵפֶר הַשְּׁבֵת בְּיִשְׂרָאֵל כְּהַלְכָתָה.....
- כה..... סְפָנֵי הַזֶּהר.....
- כז..... בְּעִיר קְרָאקָא.....
- כט..... מִזְכֵּה הַרְבִּים כְּהַלְכָתָה.....
- לא..... תְּפִלוֹת לְאַחַר הַלְמוּד.....

הטיבה ה' לטובים

הספר הזה נדפס

בנדבנת הרה"ח מוהר"ר

חיים אברהם ישעיהו בן ביילא ושלמה

לרפואה שלימה במהרה

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו הקדושה
תעמוד לו למליץ יושר, שימלא ה' כל משאלות לבו לטובה
ולברכה, בבריות גופא, פרנסה בשפע וברוח, עושר וכבוד,
אריכות ימים ושנים טובים בבריאות השלימות, אכ"ר.

התנצלות המוציאים לאור

היות והשקענו עמל רב ודמים מרובים שיצא הספר לאור מבורר
ומנופה בלא שגיאות [לפי כוחותינו], ובכל זאת אמר נעים זמירות
ישראל שגיאות מי יבין, ואפשר שנשארו אי אלו טעויות הדפוס
וכדומה - לכן בקשתינו מכל לומד בספר באם ימצא טעות
להודיעינו, ותודה למפרע, כדי שנוכל לתקנו בהוצאה הבאה
בעזרת ה'.

הבעלות וכל הזכויות אינן שמורות למחבר

כל אחד יכול לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, [וכל המעוניין
יכול לקבל הטקסט חינם], לאחסן במאגר מידע, לסדר או לקלוט
בכל דרך ובכל אמצאי אלקטרוני אופטי או מכני אחר - כל חלק
שהוא מהחומר בספר זה ובכל הספרים שהוצאנו לאור, הן ליחיד,
הן לשימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה מותר
ומצוה בהחלט בלא רשות מפורשת בכתב, ואם אחד מעוניין
להדפיס נעזור לו בכל כוחותינו להוציא לאור בפחות מדמי עלות
הספר.

פְּתַח דְבָר

וּקְרֵאתָ לַשַּׁבָּת עֲנֵג

הַנְּבִיא יִשְׁעִיָּה אוֹמֵר (ישעיה נח יג): "וּקְרֵאתָ לַשַּׁבָּת עֲנֵג לְקְדוֹשׁ ה' מְכַבֵּד וְכַבְּדָתוּ מַעֲשׂוֹת דְרָכָיו מִמִּצְוֹת חֻפְצָה וְדַבַּר דְבָר". וְאֵתָא בְּמִדְרָשׁ הַנֶּעְלָם (פְּרָשְׁת בְּרֵאשִׁית מֵאֲמֵר נַעֲשֶׂה אָדָם): לְקְדוֹשׁ ה' מְכַבֵּד, הִיא תּוֹסֶפֶת הַרוּחַ הַנִּקְרָא קְדוֹשׁ ה'. וְלִמְדוּ חַז"ל (שַׁבָּת דֵּף ק"נ ע"א): וְתִנָּא דְבֵי מִנְשֶׁה מְשֻׁדְכִין עַל הַתִּינּוּקוֹת לִיאָרֶס בְּשַׁבָּת וְעַל הַתִּינּוּק לְלִמְדוֹ סִפֵּר וּלְלִמְדוֹ אוּמָנוּת, אָמַר קָרָא מִמִּצְוֹת חֻפְצָה וְדַבַּר דְבָר חֻפְצָה אֲסוּרִים חֻפְצֵי שְׂמִימִם מִתְרִין. וְכַדִּי שְׁלֵא יִדְבְּרוּ דְבָרֵי חוּל בְּסַעוּדַת שַׁבָּת, וְעוֹד לְקַדֵּשׁ אֶת הַסַּעוּדָה שְׂיִהְיֶה נְחֻשֵׁב מְשׁוּלְחָנוּ שֶׁל מְקוֹם, הַגִּשְׁנוּ לְפָנֶיכֶם אֶת הַסִּפֵּר "זֶהֱרַ הַשַּׁבָּת" כְּדֵי שֶׁבְּכָל בֵּית יְהוּדֵי תִהְיֶה תּוֹסֶפֶת הַתַּעֲלוּת רִוּחַנִית בְּשַׁבָּת קוֹדֵשׁ.

כְּשָׁכַל בְּנֵי הַבַּיִת מִתְכַּנְּסִים יַחַד מְסַבִּיב לְשַׁלְחַן שַׁבָּת הוּא זְמַן הַתַּעֲלוּת מִיַּחַד, זוֹהֵי הַשְּׁעָה הַמִּתְאַיְמָה לְהַחֲדִיר בְּבִנְיָ הַמְשֻׁפָּחָה תּוֹרַת נֶצַח, וְלִטְעַם מִתּוֹרַת הַסּוּד.

כְּדֵי לְהַטְעִים אֶת הַלִּימוּד הַבְּאוּנוּ מַעֲשִׂיּוֹת מִיַּחְדוֹת הַמְּעוֹרְרִים אֶת הַלְּבָבוֹת וּמִחֲדִירִים קְדוּשָׁה וְטַהֲרָה שֶׁעַל יְדֵהּ נוֹתְנִים תּוֹסֶפֶת לְנִשְׁמָה יְתִירָה.

כְּאִשֵּׁר יִלְמְדוּ בְּסִפֵּר זֶה בְּקַבְּיעוֹת יַחוּשׁוֹ הַתְּרוּמָמוֹת רִוּחַנִית וְתוֹרָגֵשׁ שַׁבָּת נֵעַם הַנְּשֻׁמוֹת, וְהָאֲרַת הַרְשָׁב"י בְּכָל בֵּית יְהוּדֵי, זֹאת תִּהְיֶה הַשְּׂמִירָה הַכִּי מְעַלָּה לְכָלֵל יִשְׂרָאֵל. סִפֵּר קְדוֹשׁ זֶה מְסַגֵּל לְאַהֲבַת הַשֵּׁם וְיִרְאַת שְׂמִימִם טְהוֹרָה, וְלִלְמוּד מְקַדְּשֵׁת וְצִדְקַת רַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים חַכְמֵי הַזּוֹהַר, הַסּוּד וְהַנְּסִתָּר, וְלִהְתְּקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרְשָׁב"י וְרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ זִיעָ"א

מַפְעֵל הַזּוֹהַר הָעוֹלָמִי לְקַח עַל עַצְמוֹ לְמַטְרָה לְהַאֲרִי אֶת כָּל בְּתֵי יִשְׂרָאֵל

באור הזוהר הקדוש ולחבר את קדשת השבת עם קדשת הרשב"י זי"ע, ודברי הקדמונים עמדו לנגד עינינו וכמו מלאך העומד ומצוה הם דברי רבי אברהם בן מרדכי אזולאי, (אור החמה, בהקדמה): מצוה מן המבחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים... ואחר שבוזכות זה עתיד לבוא מלך המשיח ולא בזכות אחר, אין ראוי להתרשל, וכן האדמו"ר הקדוש מקאמארנא זי"ע (בהקדמת ספר עצי עדן), אמר: על כן בני ואחי תרגילו עצמכם ללמד בדברי הזהר והתקונים בשקידה, ומי שלא ראה אור הזהר מתוקים מדבש, לא ראה מאורות מימיו ולא טעם טעם התורה, ועוד שהוא מטהר הנפש ומזככה, אפלו אמרה בעלמא מן השפתים סגלה ותקון הנפש מאד, עפ"ל.

תלמידי חכמים חשובים שקדו על המדוכה כדי שישגש בשפה השוה לכל נפש ברוחה ונעימה. יברכו מפי עליון כל העוסקים במלאכה והשליחים הצדיקים העמלים להחזיר את תורת הרשב"י בעם ישראל, ויהי רצון שלא תמוגש התורה בכל חלקי הפרד"ס מפינו ומפי זרענו ומפי זרע זרענו עד עולם בבית משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

החפץ חיים והחזון איש זי"ע

במכתבי מרן החפץ חיים זצ"ל (דף יד אות ג'), שספר בנו הר' אריה ליב על אביו, שהחזיק מאד בחכמת הקבלה באמרו כי הוא אחד מחלקי תורה היותר נעלים, ומרגלא בפומיה תמיד כי בלי סתרי תורה מגששים אנו באפלה, ובס' "מאיר עיני ישראל" (כ"ג ע' תקנ"ו), שרבי שלמה ספר לו על רבו החפץ חיים, שכל שבת קודש למד את הזהר של הפרשה, גם היה אומר לאחרים שילמדו הזהר של הפרשה, אפילו בחורים. והיה אומר שרבו כמדרש. (אור הזהר דף 82). ובספר מעשה איש (חלק ג' ע' צ"ח): שמרן החזון איש זצ"ל אמר להג' ר' שמריהו גריינימן זצ"ל, שאין ספר מוסר כל כך טוב כמו ספר הזהר. (מפעל הזוהר העולמי - 0548436784)

הַקְדָּמָה לְסֵפֶר זֵהָר הַשֵּׁבֶת (הַמִּשְׁבָּה)

גוֹדֵל מַעֲלֵת סְפוּרֵי צְדִיקִים

א. ועוד איתא בזוהר הקדוש (פְּרֻשַׁת בְּהַעֲלוֹתָךְ דְּךָ קמ"ט ע"ב):

ומי שאומר שאותו ספור של התורה, להראות על אותו ספור בלבד הוא בא - תפח רוחו. שאם כן, היא אינה תורה עליונה, תורת אמת, אלא ודאי תורה קדושה עליונה היא תורת אמת.

ומאן דאמר, דההוא ספורה דאורייתא, לאחזקה על ההוא ספור בלבד קאתי, תיפח רוחיה. דאי הכי, לאו איהי אורייתא עלאה, אורייתא דקשוט, אלא ודאי אורייתא קדישא עלאה, איהי אורייתא דקשוט.

בא ראה, מלך בשר ודם לא מכבודו לדבר דברי הדיוט, כל שפן לכתבם. ואם עולה בדעתך שפמלך עליון הקדוש ברוך הוא לא היו לו דברים קדושים לכתב ולעשות מהם תורה, אלא שהוא פנס דברי הדיוטות, כמו דברי יצו, דברי הגר, דברי לבן בייעקב, דברי האתון, דברי בלעם, דברי בלק, דברי זמרי, וכנסם, וכל שאר הספורים שפנתו גיבם, ועשה מהם תורה.

תא חזי, מלך בשר ודם, לאו יקרא דיליה הוא, לאשתעי מלה דהדיוטא, כל שפן למכתב ליה, ואי סליק בדעתך, דמלכא עלאה קדשא בריך הוא, לא הוה ליה מלין קדישין, למכתב ולמעבד מנייהו אורייתא, אלא דאיהו כניש כל מלין דהדיוטין, כגון מלין דעשו. מלין דהגר. מלין דלבן בייעקב. מלין דאתון. מלין דבלעם. מלין דבלק. מלין דזמרי. וכניש להו, וכל שאר ספורין דכתיבין, ועביד מנייהו אורייתא.

ב. כתב רבנו הגדול הרמב"ם ז"ל (בפרוש לאבות סוף פרק א') בענין הדבור שנתחלק לחמשה חלקים וכו' להעיר הנפש למעלות בספורים ישירות ולמנעה מן הפחיתות בעיני כל אחד וילכו בדרךיהם וכו' וכו' כדי שיתננו פעלתם וזכרם בעיני בני אדם ויתרחקו מהם וכו', עד כאן לשונו הטהור.

ג. בספר צדה לדרך (דף ר"ב הובא ביוסף לחק תולדות יום ג'), וזה לשונו: ודע כי בזכרון מאמרי החסידות ומעשיהם תשכיל ותשוב ליוצרה.

ד. בספר דברת שלמה (מהגה"ק רבי שלמה לוצקער ז"ל במגלת אסתר), וזה לשונו: פי על ידי הדבור וזכירה שמספרים הנס גם כן נתעורר ונמשך בחינת הנס שהוא ולכן מצוה לספר ביציאת מצרים ולהזכיר בכל יום וכו', וכן אפילו הנס הפרטי הנעשה לאדם שהשם יתברך עוזרו מאיזה צרה או אפילו לאדם אחר וכשיזדמן לאדם חס ושלום כמו הצרה הזאת שיזכיר ישועת השי"ת הנעשה לאדם והצילו מצרה כזאת, גם היום יוכל להמשיך ישועת ה' להנצל גם כעת מצרה הזאת, רק שיהיה בבטחון גדול ובאמונה שלמה ובדבקות בה' יתברך כמו שקבלתי מאדמו"ר זללה"ה הוא המגיד הגדול ממעזריטש ז"ל, עכ"ל.

ה. בספר אגרא דכלה (פרשת עקב) כתב, וזה לשונו: קבלה הוא מבעלי רוח הקודש כאשר יצטרך אדם לאיזה ישועה כגון לרפואה ולהצלחה ולעבר במצולת ים מבלי מכשול, אזי יזכור במו פיו מעין אותם הנסים בכיוצא בזה, שנעשו לצדיקי דורות לרבים או ליחיד וכו', שמספורי הנסים בכיוצא בענין, יושעו לעין כל אפילו בזולת זכיות, עכ"ד.

ו. בספר לקוטי עצות (מהקדוש בעל לקוטי מהר"ן באות אל"ף ערך ארץ ישראל סעיף י"ז), מי שהוא בארץ ישראל זוכה לספר ספורי מעשיות מצדיקי אמת, וזוכין לטהר המחשבה על ידי ספורי מעשיות של צדיקים.

ז. עוד כתב (שם באות צדי"ק סעיף צ"ח), על ידי ספורי מעשיות מצדיקים מתעורר ומתלהב הלב בהתעוררות גדולה להשם יתברך בחשק נמרץ מאד וכמה צדיקים גדולים ונוראים מאד ספרו שעקר התעוררות שלהם להשי"ת היה על ידי ספורי מעשיות מצדיקים, עין שם.

ח. הצדיק הקדוש רבי ישראל מרוזין אמר: "מקבילות הלולאות" בפסוק אחד כתבו מקדם "הללו את שם ד'" ואחר כך "הללו עבדי ד'" (תהלים, קל"ה א'), ובפסוק אחר: "הללו עבדי ד'" ואחר כך "הללו את שם ד'" (שם, קי"ג א'), להודיעך ששני ההלולים מקבילים.

ט. וכעין זה כתב הרבי מרדומסק וצ"ל, ספור, ממעשה הצדיקים זהו תורה, ולכן אמרו: יפה שיחתן של עבדי אבות מתורתן של בנים, פי נעשה מזה משיחתן תורתן של בנים, וזהו גם כן: הללו עבדי ד' הללו את שם ד', רוצה לומר דההלול של השם יתברך הוא להלל ולשבח את הצדיקים" (תפארת שלמה, חנוכה).

י. והצדיק הקדוש רבי נחמן מברסלב אמר: "על ידי ספורי מעשיות של צדיקים ממשיכים אורו של משיח בעולם ודוחה הרבה חושך וצרות מן העולם" (ספר המדות אות משיח).

יא. הצדיק הקדוש רבי שלום מבעלז זי"ע אמר: "אז נדברו יראי ד' איש אל רעהו ויקשב ד' וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי ד' ולחשבי שמו" (מלאכי ג, טז), נדברו אמר הצדיק ולא דברו, פלומר: יראי ד' אלה כבר הלכו לעולמם, והם "נדברים" על ידי איש אל רעהו מהחיים, שמספרים על אודותם, ואז ויקשב ד' וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו גם לאותם יראי ד', ששפתותיהם תהינה דובבות, וגם לחושבי שמו, לאלה שמספרים עליהם.

יב. ואחרון אחרון חביב מאמר הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, וזה לשון קדשו: פל מי שמספר בשבחי צדיקים, פאלו עוסק במעשה מרפכה" (שבחי הבעל שם טוב), וראה פרוש על הדמיון למעשה מרפכה בספר נפלאות התפארת שלמה, (מאמר "יפה שיחתו"). לכן אחי הקורא אחר שהצעתי לפניך את המאמרים האלו תוכל לחזות בעינים פקוחות פי המעשיות נרמזים בהם סודות עליונות, פמובא בזהר לעיל.

הרשב"י קבוע: בספר הזהר יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים

שְׁלַחן עֶרֶוֹךְ הַלְכוֹת שַׁבַּת מְתַבֵּר וְרַמְ"א

מְחַלֵּק לְכָל שַׁבְּתוֹת הַשָּׁנָה

יצא לאור ע"י האדמו"ר מהאלמין שנת תש"ס לפ"ק על או"ח ויו"ד

מכון 'הלכות שבת השנה' ללימוד כל אג"ח 'הלכות שבת' במגבל כל שבתות השנה
שעל ידי 'מגבל עניניו ללימוד שולחן ערוך מתב"ר עם רביא'
אמר הקב"ה שזה לך קהלת גדולה ודרוש לעניניו ברכיט חלכות שבת כדי שילמדו מןן דורות ואנשים ויהיה להם קהלת בכל שבת ושבת

שבת פרשת
[2]
נח

אמר רחב"א אמר רבי יוחנן כל המסור שבת נבלתו
אפילו עובד עבודה זרה נדור אנוש מוחליו לו
הלכות שבת השנה
לימוד שולחן ערוך הלכות שבת
לכל שבתות השנה - עמוד אחד ליום
חייבא רמ"א לדרוש ולתור לדעת הלכות שבת, ולעבור
עליהם לפחות בעט אחת בשנה. (ספר חסידים)

קודם הלימוד יאמר: הנינו רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד לירי מעשה, ולירי מדות ישרות, ולירי יודעת התורה.
נחברני עושה לשם יחדו קודם שאמר בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה וקב"ש אדנ"י מתבטחים יאהודנהיי
על ירי הנעלם ברחללו ורחימו ביהודא שלום בשם כל ישראל.

סדר הלימוד לשבת פ' נח

סימן רמח - ישראל ואינו יהודי שותפין,
אין יתננו בשבת, וכו' ו' מעיפים
א. ישראל ואינו יהודי שיש להם שדה או גור
או מרחץ או רחיים של מים ובשבתם או
שהם שותפין בחמה בסחורה או התנו
מחלה בשעה שבאו להשתתף שיהיה שר
השבת לאינו יהודי לבדו אם מעט ואם
הרבה ושכר ויש אחד כנגד יום השבת
השאל לבדו מותר ואם לא התנו בחתלה
כשיבאו לחלוק נטל האיני יהודי שר
השבתות כולם והשאר חולקים אותו ואם לא
היה שר השבת ירדע יטול האיני יהודי
לבדו שביעת השכר וחולקים השאר. הגה:
יש מתירין השכר בדיעבד אפילו לא התנו לחלק
סמס (הראש פרק מאן דעמי ובינו יתום חלק י"ב).
וגראה לי דבהפסד גדול יש לסמוך עליהו ויש
אומרים שכל זה לא מוירי אלא בשתופות שכל
אחד עוסק בינום (בית יוסף), אבל כשישנה
עוסקים ביחד כל ימי החול ובשבת עסק האיני
יהודי לבדו מותר לחלוק עמו כל השכר האיני
יהודי ארעניה הנפשית קא עביד ואין הישראל
נהנה במלאכתו בשבת כיון שאין המלאכה מוטלת
עליו לעשות ומכל מקום לא יטול שר שבת אלא
בהבלעה עם שאר הימים (ר"ן סוף פרק כל הבני וסוף
פרק קמא דע"ז).

ב. היכא שותפו בחתלה אם אחר כך בשעת
חלוקה נתרעה האיני יהודי לחלוק בשוה
מותר:

ג. היכא שלא התנו בחתלה יש תיקון על ידי
שיחיד המוכר להם דמי הקרקע או ימכורנה
לאיש אחר ויחודו ויקנהו בשתופות ויחוו
בשעת הקניה ואם נשתתפו בחתול ולא התנו
יחודו כל אחד יטול חלקו ויבטלו השתופות
ואחר כך יחודו להשתתף ויחוו בחתלה ואם
קבל הקרקע לעשות בה מלאכה בשתופות
יבטלו השתתוף וימחלו זה לזה ואחר כך
יחודו להשתתף ויחוו בחתלה. הגה: ואם ירצה
השכיר לאינו יהודי חלקו בשבת או לשכור

בקבלת שרי וכמו שנתבאר לעיל סוף סימן רמ"ד
לענין מכס ומטבע דשרי וכל שכן כאן דשרי עם
שותפתו אינו יהודי:

ד. יכול ישראל ליתן לאינו יהודי מעות
להתנסק בהם ואף על פי שהאיני יהודי
נושא ונתן בהם בשבת חלוק עמו כל השכר
בשעה מפני שאין מלאכה זו מוטלת על
ישראל לעשותה שנאמר שהאיני יהודי
עושה שליחותו וכן אין תעסק ניכר ממי
הוא. הגה: ודוקא בבי האי גונא שהאיני יהודי
נושא ונתן לתור עם המעות אבל אם לא אחר
עוסק בינום ישראל צריך לעסוק נגד מה עוסק
האיני יהודי בשבת אסור (בית יוסף בשם גאון).
וישראל שיש לו משכון מן האיני יהודי עיין לקמן
סימן טכ"ה סעיף ב' ו' ג'.

ה. מותר לישראל ליתן סחורה לאינו יהודי
למכור אם קצין לו שכר ובלבד שלא יאמר
לו מכור בשבת תנור שליךו ישראל משכון
מאיני יהודי וקבל האיני יהודי שמה שיעלה
שכר התנור תן לישראל בריבית (קצוצה)
מעותיו מותר לטול שכר שבת למי שהוא
ברשות האיני יהודי ואין לישראל חלק בו
וגם אין הישראל אומר לו לעסוק בשבת
האיני יהודי כי טרם בנפשה טרחה לקיים
הנאו:

ו. אם אפר בתנורו של ישראל בשבת על כרחו
ונתנו לו מה בשכר התנור אסור להינות
ממנו:

ז. סימן רמז - יריני השאלה החשברה לאינו
יהודי בשבת, וכו' ו' מעיפים

א. מותר להשאל ולהשכיר כליו לאינו יהודי
ואף על פי שהוא עושה בהם מלאכה בשבת
מפני שאין אנו מצוים על שביית כלים ויש
אומרים דכלים ששועין בהם מלאכה כגון
מחירשה וכיוצא בה אסור להשכיר לאינו
יהודי בערב שבת וביום חה' מותר להשכיר
לו ובלבד שלא יטול שכר שבת אלא
בהבלעה כגון שישכיר לו לתורש או לשעור
ולחשאל לו מותר אפילו בערב שבת. הגה:

וכן עיקר כסברא האחרונה ומותר להשאל לו
בערב שבת (טור וסו"מ וסו"מ וסו"מ וסו"מ פרק קמא
דשבת) אף על גב שמלתה שהאיני יהודי יחודו
וישאל לו ולא אסורנו כפי האי גונא דהוי
כשכירות (מהנהגו מיימוני פרק ו').

ב. אסור להשאל שום כלי לאינו יהודי בשבת
ואפילו בערב שבת אם הוא סמוך להשיבה
כל שאין שוהת להוציאו מפתח ביתו של
המשאל קודם חשיכה מפני שחוראה סבור
שישראל צוהו להוציאו:

ג. אסור להשכיר או להשאל בחמתו לאינו
יהודי כדי שיעשה בה מלאכה בשבת שאדם
מנווח על שביית בחמתו. הגה: אבל יכול
להשכירה או להשאלה ולהתנות ושחידנה לו
קודם השבת אבל לא מהני אם מתנה עם האיני
יהודי שנתנו בשבת לו אין האיני יהודי נאמן על
כן (מ"מ ה"ה ומדני פרק קמא דשבת) ואם
השאלה או השכירה לאינו יהודי התנה
עמו להחזירה לו קודם חשיכה ועיכבה בשבת
אומר בחמתו קניתי לאינו יהודי כדי שינצל
מאיסורא דאריזתא. הגה: ואם רוצה יכול
להפיקו לפני ג' בני אדם כדון שאר הפקדו
אין כוונתו רק כדי להפקיע מעליו איסור שבת
(טור). ודוקא בשבת אבל ביום טוב אין אדם
מנווח על שביית בחמתו ביום טוב (בית יוסף סימן
ש"ה בשם שבלי הלקט):

ד. ישראל שישכיר שורים לאינו יהודי לתורש
בהם ותורש בהם יש מתירם אם קבל עליו
האיני יהודי אחרית מיתה וגוילה ונגיבה
ויקרא וזוהא ויש אומרים דכיון שאינו האיני
יהודי יכול למכרה אם ירצה נקראת בחמת
ישראל (ועיין למטה בסימן זה):

הנה מובא כאן ספר 'שולחן ערוך ה'לכות שבת מחלק' ד'ק' שכתב חשנה. קמור קמ"ד ל"ח. ספר: יבנה ד'ק' ה'לכות שבת
בשג"ל ד'ק' שכתב חשנה. וזכרון 'שולחן ערוך' ד'ק' שכתב חשנה. וזכרון 'שולחן ערוך' ד'ק' שכתב חשנה. וזכרון 'שולחן ערוך' ד'ק' שכתב חשנה.
מספרים ו'ד'ר"ם. וזכרון 'שולחן ערוך' ד'ק' שכתב חשנה. וזכרון 'שולחן ערוך' ד'ק' שכתב חשנה. וזכרון 'שולחן ערוך' ד'ק' שכתב חשנה.
ד'ק' המוקנה את הרבנים

הַסְפָּמוֹת וּמְקַתְבֵי־ם (הַמִּשְׁרֵה)

RABBI SOLOMON KRAUSZ
215 Rutledge Street
Brooklyn, NY 11211
(718) 387-3881

שלום קרויז
אב"ד זקוק אודווארי
כתב הדבר בבידול בית השיטה
מזכ"ל מוסד "דברי יצחק" (מס"ס ז' וספרים)

בס"ד, עש"ק זאת חקת התורה הש"ס
הן הראה לפני הספר הקדוש קב הישר אשר ידיר
הרה"ג המפורסם בחיבוריו היקרים שהוציא לטובת
הכלל ובתוכו סה"ק שבט מוסד והעליה ברוחניות כי
הוציאם ברוב פאר וחדר בלשון ארית המודגל אע"פ
ועתה הוסיף עוד בכת הרעון להוציא גם סה"ק קב הישר
בלשון ארית, מאד נחוץ בכל בית ישראל להביאם
לביתם למען ירגלו גם הנשים והבתולות לקראת בו
בתמידות ועיי"ז יבואו למדרונות ירא שמים באמת.
אין בפי מליץ להלל המלאכה הגדולה שעשה בזה,
ובטוח אני שכל מי שיבא הסה"ק הזה בתוך ביתו יתדל
שכל בני ביתו ירגילו לקרות בו בכל זמן פנוי יהנה מאד
מזה הספר ומפירושו הנפלא ויהא לו לעוד להביא חנוך
יפה לדורותיו.

והש"ת יעזור לו שיעלה בכל ענינים ובפרט כי הוא
בעצמו גדול והנך את יציגה לתלמידו הכמים גדולים
ולבעלי מדרות טובות.

הכותב וחוסם לבדו התהנה בשמחה רבה
חק' שלום קרויז אבד"ק אודווארי
מחבר ספרי שירת דברי שלום ו' חלקים

שנת תש"ס

**זקן האדמורי"ם
כ"ק מרן אדמו"ר מאודווארי [שליט"א] זצוקלה"ה
רבי שלום קרויז
אבד"ק אודווארי, מח"ס דברי שלום עה"ת
ושו"ת, ועוד**

Rabbi Solomon Krausz
215 Rutledge Street
Brooklyn, N.Y. 11211
Tel. 387-3881

שלום קרויז
בית דין אודווארי
מזכ"ל מוסד "דברי יצחק" (מס"ס ז' וספרים)

בשנת תש"ע, הסכמה
וברכה לספר אור
הזוהר, ושאר ספרים על
הזוהר הקדוש
וכן כתב עוד שני מכתבי
חיוק על מעלת לימוד
זוה"ק

יוסף גרינוואלד
רב דקסל "קטלת יעקב" תפלה
660 נגדשורד עוועניו
ברוקלין, נ. י.

היב הוסיף חסיד הוסיף בתענה וז"ע פ"ת חז"ל יבואו פ"ת
הקבו אפ"ה קונ"ס אק"ט זכ"ר ונתפ"ת חסידות אל דבר חסידות
אזכרות אזכ"ר אוק"ט חס"ד אלוני וקוב"מ אוק"ט אכ"מ איוני
חמות אל ס"ב הדב"ר ואזכרת אלה"ג חנו"ח ונאות כי ס"ב
אלה קאמו כי בן פע"מ יקום החסידים יאר ח"ק זכ"ל א"ח
זהלוג קפ"ס לנג"ע ח"ק את ויקום ע"ב א"ב יב חס"ד ח"ק
ירחו תא"ע ח"ק ופאת ח"ק חס"ד חס"ד ח"ק חס"ד ח"ק חס"ד ח"ק

שנת תשכ"ח

ברכת כ"ק מֶרֶן הָאָדְמוֹר מְטָאשׁ שְׁלִיט"א על ספרי הזהר הקדוש

כְּשֶׁהִיא בְּדַעְתִּי לְהַתְחִיל עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ עַל הַזֶּהָר הַקֹּדֶשׁ, נִסְעֵתִי לִפְנֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְכ"ק מֶרֶן הָאָדְמוֹר מְטָאשׁ שְׁלִיט"א, וְסִפְרָתִי לוֹ שָׁאַנִּי מִשְׁתּוֹקֵק מְאֹד וּמְרַגֵּשׁ שָׂאֵם אֲדָפִיס אֶת סֵפֶר הַזֶּהָר מְחַלֵּק לַקֹּטְעִים עִם בְּאוּר, וְיִתְחִילוּ כָּל עַם יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד זֶהָר הַקֹּדֶשׁ, בְּוֹדָאֵי שְׁכָל הָעַם יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, וְנִזְכָּה לְהַגְאֹלָה שְׁלֵמָה בְּקִרְוֹב מְמֹשׁ.

רַבְּנוּ הַקֹּדֶשׁ מְטָאשׁ אָמַר, זֶה דְּבַר גָּדוֹל וְקֹדֶשׁ מְאֹד וְהַשִּׁי"ת יַעֲזֹר לָּהּ, וְאַתָּה לָּהּ סְכוּם הַגּוּן שִׁיְהִיָּה לִּי גַם כֵּן חֵלֶק בְּזֶה, וְתִתְחִיל תַּכְּף בְּהַעֲבֹדָה, כִּי הַרְשֵׁב"י קָבַע כְּבַר "בְּדָא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי".

הָעֵטְרַת צְבִי פְּרֻשֶׁת בְּהַעֲלוּתָהּ כּוֹתֵב: "מִי שֶׁלֹּא רָאָה אֹרֶן סֵפֶר הַזֶּהָר לֹא רָאָה אֹרֶן מִיָּמָיו". וּבְנוֹצֵר חֶסֶד עַל מִסְכַּת אֲבוֹת כְּתֵב: "לוֹ עַמִּי שׁוֹמֵעַ לִי, בְּדוֹר הָרַע הַזֶּה שֶׁהַמִּינוֹת גּוֹבֵר הִיוּ לּוֹמְדִין עִם תִּינוּק בֵּן תִּשְׁעָה שָׁנִים סֵפֶר הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים לְהַגּוֹת בָּהּ, וְהִיא יִרְאֵת חֲטָאוֹ קוֹדֶמֶת לְחַכְמָתוֹ וְיִתְקִים". וּבְשִׁלְחֵן הַטְּהוֹר (סִימָן צ"ג אוֹת ב') כְּתֵב: "קוֹדֶם הַתְּפִלָּה יִקְבַּע עֲצָמוֹ לְלַמֵּד מִשְׁנִיּוֹת, גְּמָרָא, זֶהָר. וְלֹא יִתְפַּלֵּל עַד שִׁילְמַד בַּזֶּהָר הַקֹּדֶשׁ הוּ רַב הוּן מְעֵט".

וְסִפְּרֵי לִי הַסְּפוּר אֵיךְ שֶׁנִּתְקַרַּב הַמַּגִּיד מִמְעֹזְרִיטְשׁ זִי"ע לְהַבְעֵל שֵׁם טוֹב, (עַל יָדֵי לְמוּד יַעֲזֵר חַיִּים), וְעוֹד כְּמָה דְּבָרִים נִפְלְאִים (וְאִין כְּפֹאן מְקוּם לְהַאֲרִיף), וּבִרְרָה אוֹתִי שֶׁאֲזַכָּה לְבָרְךָ עַל הַמְּגָמָר, וְאַבִּיא לוֹ הַסְּפָרִים כְּשֶׁיֵּצֵא לְאוֹר בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ.

הָאָדְמוֹר מְטָאשׁ שְׁלִיט"א מְחַלֵּק תְּקוּנִים לְבַחְוֹרִים: כְּ"ק הָאָדְמוֹר מְטָאשׁ שְׁלִיט"א פָּנָה הַרְבֵּה פְּעָמִים בְּדַבְּרֵי עֲדוּד לְבַחְוֹרִים וְלְאַבְרָכִים וְעוֹדֵד אוֹתָם לְלַמֵּד וְלוֹמַר תְּקוּנֵי זֶהָר, וְכֵן חֵלֶק לְבַחְוֹרִים תְּקוּנֵי זֶהָר וּבְדָף הָרֵאשׁוֹן כְּתוּב בְּרָכָה, שִׁיזְכָּה לְהַבִּין הַזֶּהָר הַקֹּדֶשׁ וְעַל יָדֵי כֹּף יִתְלַהֵב וְיִטְהַר לְבוֹ לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

סְגוּלָה לְעֵיפּוֹת לּוֹמַר תְּקוּנֵי זֶהָר: הִיָּתָה תְּקוּפָה כְּשֶׁהַתְּעִיף מַחֲמַת טְרָדוֹת עֲבוּדָתוֹ הַקֹּדֶשׁ, הִיא אֹמֵר בְּהַתְּלַהֲבוֹת כְּמָה דְּפִים תְּקוּנִים, וְנִפְּחַ בְּעֲצָמוֹתָיו רוּחַ חֲדָשָׁה.

מֵה עֲשֶׂה כְּ"ק הָאָדְמוֹר מְטָאשׁ שְׁלִיט"א בְּלִיל שַׁבַּת אַחַר עֲרִיכַת הַשְּׁלֶחָן? חֲסִיד אֶחָד עָקַב אַחַר כְּ"ק הָאָדְמוֹר מְטָאשׁ שְׁלִיט"א לְרֹאוֹת מֵהִי עֲבוּדַת קִדְשׁוֹ בְּלִיל שַׁבַּת אַחַר גְּמַר עֲרִיכַת הַשְּׁלֶחָן ["טִישׁ"], וְרָאָה אֵיךְ כָּל שַׁבַּת אַחַר עֲרִיכַת הַשְּׁלֶחָן אֵינּוּ הוֹלֵךְ לְנוּחַ עַד שֶׁגְּמַר כָּל הַזֶּהָר שֶׁל פְּרֻשֶׁת הַשָּׁבוּעַ.

תפילות לפני הלמוד

תפילה קצרה לאומרה קדם הלימוד

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֵשׁ אֲבִיךָ הוּא וְשְׂכִינְתֵיךָ וְכוּ'. עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַקְמָא שְׂכִינְתָא מְעַפְרָא, וְלְעֻלּוּי שְׂכִינְתָא עֵוְוָנוּ אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

הַרְיֵנִי מְקַשֵּׁר עֲצָמִי בְּלִימוּד הַקְדוֹשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים וְהַצְדִּיקִים הַפְּתוּבִים בְּזוּהַר הַקְדוֹשׁ וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנֵי. וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַנְיִים תְּפִילַת דְּדוּד הַמְלֶכֶךְ ע"ה (תְּהִילִים סֵאד' - ה') כִּי הֵייתָ מְחַסֶּה לִּי מִגְדֵּל עַז מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגוּרָה בְּאֶהְלֶךְ עוֹלָמִים אַחְסָה בְּסִתְרֵי כְּנָפַיךָ סְלָה. וְאַזְכֶּה שְׂבָלִימוּדֵינוּ זֶה יִהְיֶה שְׂפִתוֹתֵיךָ דוֹבְבוֹת בְּקִבְרִי, לְמַעַן שְׂמוּ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רִצּוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרֵי הַזּוּהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, יִרְאֶה אֵל עַבְדֶּיךָ פְּעִלְךָ וְהַדְרֶךְ עַל בְּנֵיהֶם. וְיִהְיֶה נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה, וְיִהְיֶה נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה (תְּהִילִים צ' ט"ז י"ז).

(מספר סוד ה')

תפילה קודם למוד הוהר (קבלה מהאר"ל)

רְבוֹן הָעוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, אָב הַרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִדְהָ וּבְהַשְׁתַּחֲוּיָה, שְׂקַנְבְּתָנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוּדָתְךָ עַבְדוֹת הַקְדוֹשׁ, וְנִתַּתְּ לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְדוֹשָׁה. מַה אָנוּ, מַה חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל כְּזֶה. עַל כֵּן אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, שְׂתַמְחֹל, וְתַסְּלַח, לְכָל חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ, וְאֵל יִהְיֶה עוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בִּינֵינוּ לְבִינֶיךָ.

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּכּוֹנֵן לְבַבֵּנוּ לִירְאָתְךָ וְאֶהְבְּתָהּ, וְתִקְשִׁיב אֲזַנֶּיךָ לְדַבְרֵינוּ אֱלֹהִי, וְתִפְתַּח לְבַבֵּנוּ הָעָרֵל בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ, וְיִהְיֶה לְמוֹדֵנוּ זֶה נַחַת רוּחַ לְפָנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ כְּרִיחַ נִיחּוּחַ. וְתֵאָצִּיל עָלֵינוּ אֹר מְקוֹר נְשָׁמָתֵנוּ בְּכֹל בְּחִינַתֵּינוּ, וְשִׁיתְנוּצְאוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם גָּלִיתְ דְּבָרֶיךָ אֱלֹהִי בְּעוֹלָם. וְזִכּוֹתָם, וְזִכּוֹת אֲבוֹתָם, וְזִכּוֹת תּוֹרָתָם, וְתַמְיִמוֹתָם, וְקִדְשָׁתָם, יַעֲמוּד לָנוּ לְכָל נִפְשֵׁי בְּדַבְרֵים אֵלֶּיךָ. וּבְזִכּוֹתָם תֵּאִיר עֵינֵינוּ בְּמַה שְׁאֵנוּ לוֹמְדִים. כְּמֵאֲמֹר נְעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל "גַּל עֵינַי וְאֶבְיָטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ". יְהִי לְרְצוֹן אֲמֵרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. פִּי יי יִתֵּן חֶכְמָה מִפִּי דַעַת וְתַבּוּנָה:

קול הרשב"י

שיעור בזוהר היומי

0722-990055

ניתן לשמוע שיעורים של הזוהר הקדוש
בלשון הקודש בלשון קלה ונעימה.

ב-20 דקות

בלבד ביום-

ניתן לסיים כל ספר הזוהר
בתוך 3 שנים!.

השיעורים נמסרים על ידי
הגה"צ רבי אריה ברדה שליט"א

בשיתוף עם "מפעל הזוהר העולמי"
מיסודו של כ"ק
מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א.

ניתן גם להשיג דיסקים לשמיעה

טלפון: 0544577956 / 0548-436784

זהר על פְּרִשֶׁת הַשָּׁבוּעַ

מספר קב הישר פרק ב'

טוב להסתכל בשמים, מעשי השם יתברך שמונעים מעשי הרעים

טוב לאדם להסתכל בשמים כדי לראות מעשי ה' יתברך, כמו שכתוב בזהר פְּרִשֶׁת בְּרֵאשִׁית (בהקדמה דף א' ע"ב): אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי יוֹמָא חַד הוּינָא עַל כִּיף ימָא, וְאַתָּא אֵלֵיהּ וְאָמַר לִי, רַבִּי, יְדַעַת מַה הוּא דְכַתִּיב "שְׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים", אָמִינָא לֵיהּ אֵילִין שְׁמִיָּא וְאֵילִין עוֹבְדֵי הַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא דְאֵית לֵיהּ לְבָר נֶשׁ לְאַסְתַּפְלָא בְּהוּ, וּלְבָרְכָא לֵיהּ, דְכַתִּיב "כִּי אֶרְאֶה שְׁמִיָּהּ מַעֲשֵׂה אֲצַבְעוֹתֶיהָ יָרַח וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנְנִתָּה" וְכַתִּיב "ה' אֲדוֹנֵינוּ מַה אֲדִיר שְׁמִיָּהּ בְּכָל הָאָרֶץ", עַד כָּאן לְשׁוֹנוּ.

[פרוש הזהר: אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי: יוֹם אֶחָד הָיִיתִי עַל חוֹף הַיָּם, וּבָא אֵלֵיהּ וְאָמַר לִי רַבִּי, הִידְעַת מַה זֶה שְׁכַתּוֹב: "שְׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים". אָמַרְתִּי לוֹ: אֵלֹהִים הַשָּׁמַיִם וְצַבָּאָם - מַעֲשֵׂה הַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא שֵׁישׁ לְבָנֵי אָדָם לְהַסְתַּפֵּל בָּהֶם וּלְבָרְךָ אוֹתוֹ, שְׁכַתּוֹב: "כִּי אֶרְאֶה שְׁמִיָּהּ מַעֲשֵׂה אֲצַבְעוֹתֶיהָ, יָרַח וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנְנִתָּה", וְכַתִּיב: "ה' אֲדוֹנֵינוּ מַה אֲדִיר שְׁמִיָּהּ בְּכָל הָאָרֶץ", עַד כָּאן].

הַמְדַקְדְּקִים בְּמִצְוֹת מְסַתְפָּלִים עַל הַרְקִיעַ בְּשַׁעַה שֶׁהַכּוֹכָבִים מִתְחִילִים לְהֵאִיר, וְאוֹמְרִים מַה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיָהּ ה'.

וכן נוהגין אנשי מעשה להסתכל בשמים בשעת יציאת הכוכבים כְּשֶׁמִּתְחִילִין לְהֵאִיר אוֹמְרִים "מַה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיָהּ ה'" וגו', וּבְפֶרֶט כְּשֶׁמִּתְחִיל הַחֲמָה לְהֵאִיר, אֲזִי צְרִיךְ הָאָדָם לְהַסְתַּפֵּל לְשָׁמַיִם, בְּצֵאת הַשָּׁמֶשׁ בְּגִבּוֹרְתוֹ כִּי אֲזִי סְטָרָא אַחֲרָא וְחִיצוֹנִים מִתְעוֹרְרִים עַל יְדֵי תוֹקְפָא דְשִׁמְשָׁא.

בְּאִשֶּׁר שָׂאִין בִּיכֻלַּת הַסְטֵרָא אַחֲרָא לְהַסְתַּבֵּל בְּאוֹר הַלְבָנָה, מִתְפַּסֵּה בְצִלָּהּ

וְכֵן כְּשֶׁהַלְבָנָה תִּתְחַלֵּל לְהַזְרִיחַ אֶז הַסְטֵרָא אַחֲרָא שָׂאִין יְכוּלָה לְהִתְרַאוֹת בְּאוֹר הַלְבָנָה, וְשֵׁאטִּין בְּעוֹלָם בְּתוֹקֶפָא וּבְחֻזֶּק הֵן מִסְתִּירִים עֲצָמָן בְּצִל הַלְבָנָה, וְעַל זֶה נֹאמַר "וְיֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְפֹּה וְיָרַח בְּלִילָה", וְעַל זֶה יְכוֹן הָאָדָם תְּמִיד בְּאוֹמְרוֹ בְּשִׁחְרִית, "וְיֹצֵר אוֹר וְכוּ' הַמַּאִיר לְאֶרֶץ וְלְדָרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים" שְׂאִירוֹ הַמַּאוֹרוֹת בְּרַחֲמִים, וְלֹא יִנָּזֵק שׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי זְרִיחַת אוֹר דִּילְהוּן.

כְּדֵי שְׂיִתְקַבְּלוּ תִפְלוּתֵיו, צְרִיךְ לִיָּזְהַר בְּדַבּוּרוֹ קוֹדֵם הַתְּפִלָּה שֶׁלֹּא יְדַבֵּר דְּבָרִים מְיֻתְרִים

עַל כֵּן צְרִיךְ הָאָדָם לִיָּזְהַר בְּרֵאִית הָעֵינַן, וּמִכֹּל שֶׁכֵּן בְּדַבּוּר שֶׁהוּא נֹחֵשֵׁב כְּמַעֲשֵׂה, עַל כֵּן בְּהִלְכָתוֹ לְבֵית הַכְּנֶסֶת יֵרָאֶה לְמַעַט בְּדַבּוּרוֹ דְּבָרֵי חוֹל עִם חֲבֵרוֹ, וְכֹל שֶׁכֵּן עִם אִישׁ אַחֵר, אֲשֶׁר הוּא שֶׁלֹּא לְצוּרָה, וְזֶהוּ סִגּוּלָה נְפִלְאָה שֶׁיִּקְבֹּל ה' בְּרַחֲמָיו תִּפְלוּתוֹ.

מֵה שְׂבִיכוֹלְתָהּ שֶׁל שִׂיחָה יִתְרָה שֶׁלֹּא בְּזִמְנָהּ וּמְקוֹם הַנְּכוּן לְגַרְם וְהִנֵּה מְצִינּוֹ בְּכַתְבֵי הָאֶר"י זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה, שֶׁצִּוָּה לְתַלְמִידָיו הַחֲסִידִים, וּבִפְרָט לְתַלְמִידוֹ ר' יִצְחָק אֲשֶׁכְּנָזִי זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה, שֶׁיִּלְקֶה ר' יִצְחָק לְכַפֵּר עֵין זַיִתִּים, עַל קֶבֶר ר' יְהוּדָה בַּר אֱלֵעִי, וְשֵׁם יִתְפַּלֵּל, וּלְכוּן יְחוּדִים שֶׁמְסַר לוֹ הָאֶר"י זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה, וְשֵׁם יִגְלֶה לוֹ ר' יְהוּדָה בַּר אֱלֵעִי פְרוּשׁ עַל מֵאֲמַר הַזֶּהר בְּפִרְשַׁת הָאֲזִינוּ, וְצִוָּה לוֹ הָאֶר"י שֶׁלֹּא יְדַבֵּר עִם שׁוֹם אָדָם בְּהִלְכָתוֹ, וְהִלְקֶה ר' יִצְחָק אֲשֶׁכְּנָזִי זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה הַנְּזָכָר לְעִיל, וְהַתְּפַלֵּל וְעֲשֵׂה כָּל הַיְחוּדִים, וְנִשְׁתַּטַּח עַל קֶבֶרוֹ, וְאִין קוֹל וְאִין תְּשׁוּבָה, וְחֲזַר בְּפִחֵי נֶפֶשׁ אֶל רַבּוֹ הָאֶר"י זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה, וְאָמַר לוֹ, אֲדוּנִי בְּאִתִּי עַל הַקֶּבֶר הַתְּנָא רַבִּי יְהוּדָה בַּר אֱלֵעִי, וְעֲשִׂיתִי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי, וְלֹא בָּא אֵלַי שׁוֹם תְּשׁוּבָה מִמֶּנּוּ, וְהִשִּׁיב לוֹ הָאֶר"י, וְלֹא רָאִיתִי בְּהַשְׁגָּחוֹתֵי שְׂדֵבְרָתָּ עִם עֶרְל עַרְבֵי אֶחָד, וְלֹא דִי שֶׁהוּא לֹא שָׂאל בְּשִׁלוּמָהּ, אֶלֶּא אֵתָהּ הַקְּדַמְתָּ לוֹ שְׁלוֹם. וְהִלֵּא צִוִּיתֶךָ שֶׁלֹּא תִדְבֹר עִם שׁוֹם בֶּן אָדָם, אֶז זְכַר הָרַב רַבִּי יִצְחָק אֲשֶׁכְּנָזִי זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה שֶׁכָּף הָיָה וְהוֹדָה לוֹ, עַד כְּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

אור הזהר המחלק

מהדורא עשירית,
י"ל ע"י האדמו"ר מהאלמין שליט"א
בחו"ל בשנת תש"ס, ובשנת תשס"ג 250.000
ואח"כ בא"י בעוד 8 מהדורות
ס"ה י"ל 310.000 טופסים

אמר הבעל שם טוב זכרונו לברכה: אמירת הזהר מסגל לנשמה
ח. אמר הבעל שם טוב זכרונו לברכה: בג' דברים הכלל הפך ממה שאמרו
אחד המרבה ואחד כו' ובלבד שיכוון, אלא אחד המכוון כו' ובלבד שירבה,
אמירת הזהר מסגל לנשמה.

(ספר נתיב רשי, בשם מורי, הלא הוא הרב הצדיק רבי הלל מפאריטש)

בשם אדמור הזקן (בעל התניא) נשמתו בגניזי מרומים: ספר הזהר
הלשון מסגל לנשמה אף על פי דלא ידע מאי קאמר
ט. שמעתי ממהר"ם הלוי יפה שאמר בשם אדמור הזקן (בעל התניא) נשמתו
בגניזי מרומים סגלה למחשבות זרות בעת התפלה הוא ג' דרכים וכו',
וכן ספר הזהר הלשון מסגל לנשמה אף על פי דלא ידע מאי קאמר, ולכן
פיון שג' דברים אלו אינם צריכים פגנה, לכן מועילים לטהר המחשבה
ממחשבות זרות.

(ספר מגדל עז, מאמרי דברי אלקים חיים מאדמורי חב"ד, עמוד תכ"ו)

שמענו בפרוש מפי אדמור הזקן (בעל התניא) בליאזני: מועיל קריאת
דברי הזהר הקדוש אף דלא ידע מאי קאמר
י. וכמו ששמענו בפרוש מפי אדמור הזקן (בעל התניא) בליאזני, שיש בחינת
טמטום המח וכו', ולזה מועיל קריאת דברי הזהר הקדוש אף דלא ידע מאי
קאמר.

(חנה אריאל, להרי"א מהומיל, שמות עמוד טד)

בדבקות נפש האדם בצרופי אותיות אף שאינו יודע ומבין הענין בעין
השכל רק שהוזהר ומדבר בהם, הרי הם מעלים את הנפש
כ. כל צרופי אותיות התורה יש בהם יתרון ומעלה יתרה זו, שבדבקות
נפש האדם בצרופי אותיות אף שאינו יודע ומבין הענין בעין השכל רק
שהוזהר ומדבר בהם (לאפוקי הרהור דלאו קדבור דמי) הרי הם מעלים את הנפש

זהר
השבת

למקום שלא הייתה הנפש מגעת שם מצד שרשה, כי שרש אותיות התורה היא גבוה למעלה משרש הנפש.

(תורה אור לבעל התניא, פרשת בשלח דבור המתחיל אשירה לה')

הלשון של הזהר מסגל לשכינתא ולנשמתא לקרא בו יותר מכל עסק התורה

כא. יעסק בספר הזהר אף על גב דלא ידע ולא מבין מאי קאמר, מכל מקום הלשון של הזהר מסגל לשכינתא ולנשמתא לקרא בו יותר מכל עסק התורה.
(תקון ליל הושענא רבה)

בשם הקדוש רבי אהרן מזיטאמיר: שזהר הקדוש צריך לאמרו בלא באור, כי התבות והדבור של זהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך

כב. בענין למוד זהר הקדוש, אמר בשם הקדוש רבי אהרן מזיטאמיר, שזהר הקדוש צריך לאמרו בלא באור, כי התבות והדבור של זהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך, רק מי שרוצה ללמד עם באור יעין מקדם בהבאור, וזההר יאמר כסדר בלי באור.

(רבי ישראל דוב מוילעניק, שארית ישראל שער ההתקשרות שער הא' דרוש ה' מאמר ב')

לשון הזהר מסגל לזכר הנשמה

כג. מקבל בדינו שגם מי שלא יודע כלום, לשון הזהר מסגל לזכר הנשמה.
(מורנו הרב צבי אלימלך בהגהותיו לספר סור מרע, דפוס מונקטש אות ט')

עקר למוד בפנימיות התורה יהיה שתשיג הארה וחיית אלקית בנפשך בעת למודך ובכל היום, ולא שתהיה מקבל או חוקר

כד. עקר למוד בפנימיות התורה יהיה שתשיג הארה וחיית אלקית בנפשך בעת למודך ובכל היום, ולא שתהיה מקבל או חוקר וכו'. ולפעמים האדם הוא בקטנות השכל, לא יפטר את עצמו מכלום כי זה מינות וכו' ואז עקימת שפתיו הוה מעשה ומלכא שכיב על אבנים ואותיות כמו שהן.

(היכל הפרכה דברים דף רח:)

זהר על מעלת ושמירת השבת וימים טובים

מספר "השבת והזוהר"
מאת האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שנת תש"ע

שתי קדשות

וזו שבת של ערב שבת שהיא יראה, ושורה בה יראה. ומי הוא שהקדוש ברוך הוא הכליל ואמר אני ה' ואני שמעתי מאבא שאמר כך, ודיק את העגול והרבוע שבפנים, והם שנים. וכנגד אותם השנים יש שתי קדשות שיש לנו להזכיר, אחד ויכלו, ואחד קדוש.

מלך שהשלום לו

ויכלו יש בו שלשים וחמש תבות, ובקדוש שאנו מקדשים יש שלשים וחמש תבות, והכל עולה לשבעים שמות שהקדוש ברוך הוא וכןסת ישראל מתעטרים בהם. ומשום שהעגול והרבוע הזה הם שבתתי, שניהם כלולים בשמור, שכתוב תשמרו. שהרי השבת העליונה כאן לא נכללה בשמור, אלא בזכור,

שתי קדשות

ודא שבת דמעלי שבתא דאיהו יראה, ושריא בה יראה. ומאן איהו. דקדשא ברוך הוא אכליל ואמר אני יי. ואנא שמענא מאבא שבת. שבתותי דא עגולא ורבוע דלנו, ואנו תרין. ולקביל אנו תרין אית תרי קדושתי דאית לנו לאדפרא, חד ויכלו, וחד קדוש.

מלך שהשלום לו

ויכלו אית ביה תלתין וחמש תיבין. ובקדושה (ובקידושה) דאנו מקדשין תלתין וחמש תיבין. וסליק בלא לשבעין שמהן דקדשא ברוך הוא וכןסת ישראל אתעמר בהו. ובגין דעגולא ורבועא דא אנו שבתותי, בלין תרוייהו בשמור דכתיב תשמרו. דהא שבת עלאה הקא לא אתכליל בשמור אלא בזכור,

זהר
השבת

דָּהָא מִלְבָּא עֲלָאָה בְּזִכּוּר אֲסִתְיִים.
וְעַל דָּא אֲקָרִי מִלְבָּא דְשְׁלָמָא דִּילִיה,
וְשְׁלָמָא דִּילִיה זְכוּר אִיהוּ. וְעַל דָּא
לִית מַחְלוּקַת לְעִילָא.

שְׁהֲרִי הַמְלִךְ הָעֲלִיּוֹן מִסְתִּים בְּזִכּוּר,
וְעַל זֶה נִקְרָא מְלֶכֶךְ שְׁהַשְׁלוּם שְׁלוֹ.
וְהַשְׁלוּם שְׁלוֹ הוּא זְכוּר, וְעַל כֵּן אֵין
מַחְלָקַת לְמַעְלָה.

שְׁלוּם שְׁלוּם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב

בְּגִין דִּתְרִין שְׁלוּמוֹת לְתַתָּא חַד
יַעֲקֹב וְחַד יוֹסֵף. וּבְגִין כְּד
כְּתִיב תְּרִי זְמַנִּי (ישעיה נז) שְׁלוּם שְׁלוּם
לְרַחוּק וְלִקְרוֹב. לְרַחוּק דָּא יַעֲקֹב,
וְלִקְרוֹב דָּא יוֹסֵף. לְרַחוּק כְּמָה דְאַתָּ
אָמַר, (ירמיה לא) מִרַחוּק יִי נִרְאָה לִי
(שמות ב) וַתִּתְצַב אַחֲתוֹ מִרַחוּק.
וְלִקְרוֹב כְּמָה דְאַתָּ אָמַר, (דברים לב)
חֲדָשִׁים מִקְרוֹב בָּאוּ. מִרַחוּק דָּא
נִקְוָה עֲלָאָה דְקוּיָמָא בְּהִיבְלִיה.

שְׁלוּם שְׁלוּם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב

מִשׁוּם שְׁשַׁנִּי שְׁלוּמוֹת לְמִטָּה -
אֶחָד יַעֲקֹב, וְאֶחָד יוֹסֵף. וּמִשׁוּם כְּד
כְּתִיב פְּעַמִּים (ישעיה נז) שְׁלוּם שְׁלוּם
לְרַחוּק וְלִקְרוֹב. לְרַחוּק - זֶה יַעֲקֹב.
וְלִקְרוֹב - זֶה יוֹסֵף. לְרַחוּק, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (ירמיה לא) מִרַחוּק ה' נִרְאָה לִי,
(שמות ב) וַתִּתְצַב אַחֲתוֹ מִרַחוּק.
וְלִקְרוֹב, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דברים לב)
חֲדָשִׁים מִקְרוֹב בָּאוּ. מִרַחוּק - זֶה
הַנִּקְוָה הָעֲלִיּוֹנָה שְׁעוּמְדַת בְּהִיכְלוֹ.

מַחְלִלִיָּה מוֹת יוֹמַת

וְעַל דָּא כְּתִיב תִּשְׁמְרוּ אֶתְבְּלִיל
בְּשִׁמּוֹר. וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ דָּא
נִקְוָה דְקוּיָמָא בְּאֲמֻצְעֵיתָא דְאִית
לְדַחְלָא מְנָה יִתִּיר מִכְּלָא דְעַנְשִׁיה
מִיתָה. וְהִינּוּ דְכְּתִיב, (שמות לא)
מַחְלִלִיָּה מוֹת יוֹמַת. מָאן מַחְלִלִיָּה.
מָאן דְּעָאֵל לָנוּ חֲלָל דְּעַנּוּלָא וְרַבּוּעָא
לְאַתֵּר דִּיהוּא דְנִקְוָה שְׂרִיא וּפְגִים
בִּיה מוֹת יוֹמַת. וְעַל דָּא כְּתִיב תִירָאוּ.
וְהִיא נִקְוָה אֲקָרִי אַנִּי, וְעֲלָה שְׂרִיא
הִהוּא דְסְתִים עֲלָאָה דְלָא אֲתַגְלִיא
וְהִינּוּ יִי וּכְלָא חַד.

מַחְלִלִיָּה מוֹת יוֹמַת

וְעַל זֶה כְּתוּב תִּשְׁמְרוּ, נִכְלָל
בְּשִׁמּוֹר. וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ - זֶה הַנִּקְוָה
שְׁעוּמְדַת בְּאֲמֻצְעֵי שֵׁישׁ לִירָא מִמְנָה
יִתֵּר מִן הַכֹּל שְׁעַנְשׁוּ מִיתָה. וְהִינּוּ
מָה שְׁכְּתוּב (שמות לא) מַחְלִלִיָּה מוֹת
יוֹמַת. מִי הֵם מַחְלִלִיָּה? מִי שֶׁנֶּכְנַס
לְתוֹךְ הַחֲלָל שֶׁל הָעַגּוּל וְהַרְבּוּעַ
לְמִקּוּם שְׂאוֹתָה הַנִּקְוָה שׁוֹרָה וּפְגִים
בּוֹ - מוֹת יוֹמַת. וְעַל זֶה כְּתוּב תִירָאוּ.
וְהַנִּקְוָה הִיא נִקְרָאת אַנִּי, וְעֲלָה
שׁוֹרָה אוֹתוֹ הַנֶּסְתֵּר הָעֲלִיּוֹן שְׁלָא
הִתְגַּלָּה. וְהִינּוּ ה', וְהַכֹּל אֶחָד.

יִרְדּוּ רַבֵּי אֶלְעָזָר וְרַבֵּי אַבְא וְנִשְׁקוּ אוֹתוֹ. אָמְרוּ, וּמָה כָּל הַחֲכָמָה הַזֶּה יֵשׁ תַּחַת יָדָךְ וְאַתָּה מְחַמֵּר אַחֲרֵינוּ? אָמְרוּ לוֹ, מִי אַתָּה? אָמַר לָהֶם, אֵל תִּשְׁאַלוּ מִי אֲנִי, אֶלֹא אֲנִי וְאַתֶּם בְּלֹד וְנִתְעַסַּק בַּתּוֹרָה, וְכָל אֶחָד יֹאמַר דְּבַרֵי חֲכָמָה לְהָאִיר אֶת הַדֶּרֶךְ.

אֶת שַׁבָּתוֹתֵי תִשְׁמוּרוֹ

וְאֶת שַׁבָּתוֹתֵי תִשְׁמוּרוֹ. זֶה שְׁקוּל לְזֶה, וְהַכֹּל כְּאֶחָד נִשְׁקָל בְּמִשְׁקָל אֶחָד, שְׁכָתוּב (שְׁמוֹת ל"ה) וְשִׁמְרָתֶם אֶת הַשַּׁבָּת כִּי קֹדֶשׁ הִיא לָכֶם, וְכָתוּב (ויקרא כו) זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. אֶלֹא אֶחָד לְאַב, וְאֶחָד לְאַם. כָּתוּב כְּאֵן, אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת שַׁבָּתוֹתֵי תִשְׁמוּרוֹ. וְכָתוּב שָׁם, אֶת שַׁבָּתוֹתֵי תִשְׁמוּרוֹ וּמְקַדְּשֵׁי תִירָאוּ. מֵהוּ מְקַדְּשֵׁי? כְּמִשְׁמַעוֹ.

קִיּוּם הַשַּׁבָּת כְּמוֹ קִיּוּם כָּל הַתּוֹרָה

זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ, זֶהוּ סוּד שֶׁל הַבְּרִית הַקְּדוּשָׁה. וּמִשׁוּם שֶׁבְּבְרִית זוֹ עוֹמְדִים כָּל הַמְּקוּרוֹת שֶׁל אֵיבָרֵי הַגּוּף וְהוּא כָּלֵל הַכֹּל, כְּמוֹ זֶה שַׁבָּת הִיא כָּלֵל שֶׁל הַתּוֹרָה, וְכָל סוּדוֹת הַתּוֹרָה תְּלוּיִים בָּהּ, וְקִיּוּם שֶׁל הַשַּׁבָּת כְּמוֹ קִיּוּם שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה. מִי

נִחַתוֹ רַבֵּי אֶלְעָזָר וְרַבֵּי אַבְא וְנִשְׁקוּהוּ. אָמְרוּ, וּמָה כָּל חֲכָמָתָא דָּא אֵית תַּחוּת יָדָךְ וְאַתָּה טְעִין אַבְתְּרִין. אָמְרוּ לֵיהּ מָאן אַנְתָּ. אָמַר לֹון לָא תִשְׁאַלוּן מָאן אַנְא, אֶלֹא אַנְא וְאַתּוֹן נִיזֵל וְנִתְעַסַּק בְּאוֹרֵייתָא וְכָל חַד יִימָא מְלִין דְּחֲכָמָתָא לְאַנְהֵרָא אוֹרְהָא.

אֶת שַׁבָּתוֹתֵי תִשְׁמוּרוֹ

(ח"ג פ"ב, א) וְאֶת שַׁבָּתוֹתֵי תִשְׁמוּרוֹ, שְׁקוּל דָּא לְדָא, וְכֹלֵא בְּחֲדָא אַתְּקְלוּ בְּמִתְקָלָא חַד. דְּכַתִּיב, (שְׁמוֹת ל"ה) וְשִׁמְרָתֶם אֶת הַשַּׁבָּת כִּי קֹדֶשׁ הִיא לָכֶם, וְכַתִּיב (שְׁמוֹת כ) זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. אֶלֹא חַד לְאַבְא, וְחַד לְאִימָא. בְּתִיב הָכָא אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת שַׁבָּתוֹתֵי תִשְׁמוּרוֹ. וְכַתִּיב הָתֵם (ויקרא כו) אֶת שַׁבָּתוֹתֵי תִשְׁמוּרוֹ וּמְקַדְּשֵׁי תִירָאוּ. מֵהוּ מְקַדְּשֵׁי. כְּמִשְׁמַעוֹ.

קִיּוּם הַשַּׁבָּת כְּמוֹ קִיּוּם כָּל הַתּוֹרָה

(ח"ב צ"ב, א) זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. (שְׁמוֹת כ) דָּא אִיהוּ רְזָא דְּבְרִית קְדִישָׁא. וּבְגִין דְּבִהְיֵי בְרִית קְיִימוּן כָּל מְקוּרִין דְּשִׁיפֵי גּוּפָא, וְאִיהוּ כָּלֵל כָּלֵא. בְּגוּוֹנָא דָּא, שַׁבָּת אִיהוּ כָּלֵל דְּאוֹרֵייתָא, וְכָל רְזִין דְּאוֹרֵייתָא בִּיהּ תְּלִיין, וְקִיּוּמָא דְּשַׁבָּת, בְּקִיּוּמָא דְּכָל אוֹרֵייתָא, מָאן

דְּנִטִיר שַׁבַּת, בְּאֵילוֹ נְטִיר אֹרֵייתָא
בְּלָא.

שְׁשׁוּמַר שַׁבַּת כְּאֵלוֹ שְׁמַר אֶת כָּל
הַתּוֹרָה.

אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל

(ח"ב מ"ז, א)

יִי יִלְחֶם לְכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִישׁוּן. (שמות יד)
רְבִי אֲבָא פִּתַח (ישעיה נח) אִם
תָּשִׁיב מִשַּׁבַּת רְגִלֶיךָ עֲשׂוֹת חֲפְצֶיךָ
בְּיוֹם קִדְשֵׁי. זְכַאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל,
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְעֵי בְּהוּן,
לְאֲתַדְבָּקָא בְּהוּ, מִכָּל שְׂאָר עַמּוּן
דְּעֻלְמָא, וּמְנֵו רְחִימוּתָא דְּלְהוּן, קָרִיב
לוֹן לְגַבְיָה, וְיִהֵב לוֹן אֹרֵייתָא, וְיִהֵב
לוֹן שַׁבַּת, דְּאִיהוּ קִדְשָׁא מִכָּל שְׂאָר
יּוֹמִין, וְנִייתָא מִכָּל שַׁבַּת, וְחֲדוּהָ דְּכָלָא,
וְשְׁקִיל שַׁבַּת, לְקַבֵּל אֹרֵייתָא בְּלָא,
וּמֵאן דְּנִטִיר שַׁבַּת, בְּאֵילוֹ נְטִיר
אֹרֵייתָא כְּלָא.

אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל

ה' יִלְחֶם לְכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִישׁוּן.
רְבִי אֲבָא פִּתַח, (ישעיה נח) אִם תָּשִׁיב
מִשַּׁבַּת רְגִלֶיךָ עֲשׂוֹת חֲפְצֶיךָ בְּיוֹם
קִדְשֵׁי. אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל שְׁהַקְדוּשָׁה
בְּרוּךְ הוּא הַתְּרַצָּה בְּהֶם לְהִדְבֵּק בְּהֶם
מִכָּל שְׂאָר עַמֵּי הָעוֹלָם, וּמִתּוֹךְ
אֲהַבְתֶּם קָרִיב אֹתָם אֵלָיו, וְנָתַן לָהֶם
תּוֹרָה, וְנָתַן לָהֶם שַׁבַּת שְׁהִיא קִדְשָׁה
מִכָּל שְׂאָר הַיָּמִים, וּמְנוּחָה מִהַכָּל,
וְחֲדוּהָ שֶׁל הַכָּל, וְשְׁקוּלָה שַׁבַּת כְּנֶגֶד
כָּל הַתּוֹרָה, וּמִי שְׁשׁוּמַר שַׁבַּת כְּאֵלוֹ
שְׁמַר אֶת כָּל הַתּוֹרָה.

לע"נ מור אבי ועטרת ראשי גורג' – שמואל בן מאיר ו-ג'אָהָר	להצלחת יצחק בן רבקה וברכה אפרת בת שולמית בכל עניניהם, ובעיקר שנוכה לראות בנים ובני בנים צדיקים ויראי שמים אמיתיים, יראה פנימית טהורה ובמיוחד להצלחת יעל בת ברכה אפרת בכל עניניה, אמן
---	--

ספר

הַשַּׁבָּת בְּיִשְׂרָאֵל כְּהַלְכָתָהּ

יצא לאור

ע"י האדמו"ר מהאלמין שליט"א בשנת תשמ"ב

כט. מַעֲשֵׂה בְּאֲדָם אֶחָד שֶׁהָיָה לוֹ פֶּרֶה וְחוֹרֶשֶׁת בְּכָל יוֹם וּכְשֶׁהִגִּיעַ יוֹם הַשַּׁבָּת מִנִּיחַ אוֹתָהּ, לְיָמִים יָרַד אוֹתוֹ הַצַּדִּיק מִנְכַסְיוֹ וְהִצְרִיךְ לְמַכּוֹר הַשּׁוֹר לְעֹכוֹ"ם, וּכְשֶׁהִגִּיעַ יוֹם הַשַּׁבָּת לֹא רָצָה הַשּׁוֹר לְחַרֵּשׁ כְּמִנְהַגּוֹ גַם אַחַר שֶׁהִכְהוּ הָעֹכוֹ"ם מִכּוֹת רַבּוֹת וְרַעוֹת מִקֶּדֶם, בָּא לוֹ הָעֹכוֹ"ם לְיִשְׂרָאֵל הַמוֹכֵר שֵׁיטַל אֶת שׁוֹרוֹ, מִיַּד הַבֵּינ הַצַּדִּיק וְלַחֵשׁ לְתוֹךְ אֲזוֹן הַשּׁוֹר שֶׁמַּעֲכָשׁוּ הוּא בְּרִשׁוֹת הָעֹכוֹ"ם וְחוֹבָה עָלָיו לְעֲשׂוֹת מְלָאכָת בְּעַל הַבַּיִת גַּם בַּשַּׁבָּת, וּמִיַּד עָמַד מוֹכֵן לְעֲשׂוֹת מְלָאכָתוֹ, הָעֹכוֹ"ם חָשַׁשׁ שֶׁמָּא מַעֲשֵׂי כְּשָׁפִים, וְלֹא הִנִּיחַ הַצַּדִּיק עַד שֶׁהִגִּיד לוֹ כֹּל הַמְּאָרֶע, כִּיּוֹן שֶׁשָּׁמַע הָעֹכוֹ"ם כֶּךָ נִבְהַל וְנִזְדַּעַזַע וְנִשָּׂא קַל וְחָמַר בְּעַצְמוֹ וְאָמַר, מַה זֹאת שָׂאִין לָהּ לֹא דַעַת וְלֹא תְבוּנָה הַכִּפִּירָה אֶת בּוֹרְאָהּ, וְאֲנִי שֶׁבְּרָאֲנִי הַקֶּב"ה בְּצַלְמוֹ וּבִדְמוּתוֹ וְנִתַּן לִי דַעַת וְכִינָה לֹא יֵהִיָּה רְאוּי לִי לְהַכִּיר אֶת בּוֹרְאִי, מִיַּד חָזַר לְיִרְאַת שָׁמַיִם וְזָכָה לְלַמֵּד תּוֹרָה וְנִקְרָא ר' חֲנִינְיָא בֶּן תּוֹרְתָא (פסיקתא דר"כ פכ"ד, מדרש עשרת הדברות).

ל. מִתּוֹךְ שֶׁלֹּא מִחָה ר' אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה עַל חֲלוּל שַׁבָּת הִנְעִשָׂה עַל יְדֵי בְהֻמָּתוֹ שֶׁל שְׁכֻנָּתוֹ נִקְרָא עַל שְׁמוֹ, וְהִשְׁחַרוּ שְׁנֵי מִפְּנֵי הַתַּעֲנִיּוֹת (שבת נ"ד, ביצה כ"ג, וירושלמי שם).

לא. הַמְּחַלֵּל אֶת הַשַּׁבָּת אֵין לוֹ מְחִילָה לְעוֹלָם (מדרש תנאים דברים ה).

לב. הַמְּחַלֵּל אֶת הַשַּׁבָּת כְּעוֹשֶׂה כָּל רַע (מדרש תנאים דברים ה).

לג. בְּעוֹלָם הַזֶּה אָדָם הוֹלֵךְ לְלֶקֶט תְּאֵנִים בַּשַּׁבָּת אֵין הַתְּאֵנָה אוֹמֶרֶת כְּלוּם, אֲבָל לְעֵתִיד לְבוֹא אִם אָדָם הוֹלֵךְ לְלֶקֶט תְּאֵנָה בַּשַּׁבָּת הִיא צוֹנַחַת וְאוֹמֶרֶת שַׁבָּת הַיּוֹם (מדרש שוחר טוב תהלים ע"ג).

לד. חַד דְּיוֹכְתָא אֵית בְּגִיּהֵנָם לְאֵילִין דְּקָא מְחַלְלֵי שַׁבָּתָא (זהר הקדוש הקדמה י"ד).

לה. כל המחלל שבת בזדון אין לו הרמת ראש עד שייעשה תשובה (אותיות דר"ע, אותיות קטנות א).

לו. המחלל שבת אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים אין לו חלק לעולם הבא (אבות דרבי נתן פרק כ"ו).

ספר הזהר הקדוש:

א. אם אדם מבעיר אש בשבת, הקב"ה אומר, אני כפיתי האש שלא תוקד ואתם מוקדים אותו, אתם תתוקדין בגיהנם (תיקוני זוהר תקון כ"ד, ס"ט:).

ב. אם מקיים מצות שבת הוא בצלמנו, ואם לאו אין לו חלק בזרע ישראל (שם תיקון מ"ז פ"ג:).

ג. אם אין ישראל שומרים השבת נאמר בהם "שלח תשלח" שני גרושין (תיקוני זוהר תיקון ו' כ"א:).

ד. כל אלו שמחללים שבתות ומועדים בפרהסיא ואינם חוששין לכבוד בוראם, כמו שלא שמרו את השבת בזה העולם, כך אינם שומרים אותו בעולם ההוא, ואין להם מנוחה בגיהנם, רבי יהודא אומר שומרים אותו שם בעל כרחך (ח"ב ק"ג:).

ה. אלו הרשעים שלא שמרו את השבת לעולם אין אש הגיהנם שוכה מהם, וכל הרשעים שבגיהנם שואלין עליהם מה נשתנו אלו, מלאכי הדין משייבים להם, אלו הם רשעים שכפרו בהקב"ה ועברו על התורה כלה בשביל שלא שמרו את השבת, והרשעים כלם יוצאים ממקומם לראות בהם, ומלאך אחד מכניס גופותיהם של אותם מחללי שבת לתוך הגיהנם לעיניהם של שאר הרשעים ורואים שתולעתם לא תמות ואשם לא תכבה, וכל הרשעים מסבבין אותו ומכריזין זה הוא פלוני הרשע שלא חשש לכבוד בוראו, פפר בהקב"ה ובכל התורה, אוי לו, טוב היה לו שלא נברא, ושלא יבא לדין זה ולבושה זאת (ח"ב קג"א).

ו. כמו שאדם מקבל את הנפש רוח נשמה היתרים בערב שבת בספר פנים בענג ובשמחה, כך מקבלים בעולם ההוא את הנר"ן שלו כשיוצא מן העולם (תיקוני זוהר תיקון ו' כ"ג:).

ז. השבת מכבד מכל שאר המועדים (ח"ב פ"ח).

ח. רוח שנקרא נגע ממנה על כל השלחנות שלא סדרו אותם בשבת בתענוגים כראוי (ח"ב רס"א:).

ספורי הזהר

מספר "השבת והזהר"

מאת האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שנת תש"ע

עסק התורה בדרך

רבי שמעון היה הולך בדרך והיו עמו רבי אלעזר בנו ורבי יוסי ורבי חייא. עד שהיו הולכים, אמר רבי אלעזר לאביו, הדרך מתקנת לפנינו, רוצים לשמע דברי תורה פתח רבי שמעון ואמר, (קהלת י) וגם בדרך כשהסכל הלך לבו חסר וגו'. כשבן אדם רוצה לתקן דרכיו לפני הקדוש ברוך הוא, עד שלא יצא לדרך צריך להמלך בו ולהתפלל לפניו על דרכו, כמו ששנינו שכתוב (תהלים פה) צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו. שהרי השכינה לא נפרדת ממנו.

ומי שלא מאמין ברבוננו, מה כתוב בו? וגם בדרך שהסכל הלך לבו חסר. מי זה לבו? זה הקדוש ברוך הוא שלא ילך עמו בדרך וגורע מסייעו בדרך. משום שאותו בן אדם שלא מאמין ברבוננו, עד שלא יצא לדרך לא בקש את סיוע רבוננו.

רבי שמעון היה אזיל בארחה והיו עמיה רבי אלעזר בריה ורבי יוסי ורבי חייא. עד דהו אולי, אמר רבי אלעזר לאבוהי ארחה מתקנא קמן בעינן למשמע מלי דאורייתא. פתח רבי שמעון ואמר (קהלת י) גם בדרך כשהסכל הולך לבו חסר וגו'. פד בר נש בעי לאתקנא ארחה קמי קדשא ברוך הוא. עד לא יפוק לארחה בעי לאמלכא ביה ולצלי קמיה על ארחה. כמה דתנינן דכתיב, (תהלים פה) צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו. דהא שכנתא לא אתפרשא מניה.

ומאן דאיהו לא מהימנא במריה, מה כתיב (דף נט ע"א) ביה וגם בדרך כשהסכל הולך לבו חסר. מאן לבו. דא קדשא ברוך הוא דלא יהו עמיה בארחה וגרע מן סייעתיה בארחה. בגין דהווא בר נש דלא מהימן ביה במאריה עד לא יפוק בארחה לא בעי סייעתא דמאריה.

וְאָפִילוּ בְאֶרְחָא כַד אִיהוּ אָזִיל
 לָא אֲשֶׁתְּדַל בְּמַלֵּי דְאוּרִייתָא. וּבְגִינֵי
 כֶּן לְבוּ חֶסֶר דְלָא אָזִיל בְּהִדְיָה
 דְמָרִיָּה וְלָא אֲשֶׁתְּכַח בְּאֶרְחִיָּה.
 וְאִמְרוּ לְכֹל סָכְל הוּא, אֶפְלוּ כַד שְׁמַע
 מְלָה דְמַהִימְנוּתָא דְמָאֲרִיָּה, הוּא
 אֲמַר דְטַפְשׁוּתָא הוּא לְאֲשֶׁתְּדַלָּא
 בִּיָּה. כְּהֵאֵי דְשְׁאִילוּ לְבַר נֶשׁ עַל
 אֶת קֵימָא דְרִשִׁימוּ בְּבִשְׂרִיָּה דְבַר
 נֶשׁ. וְאִמְרוּ לָאו אִיהוּ מְהִימְנוּתָא.
 שְׁמַע רַב יִיבָא סָבָא וְאֲסִתְּפַל בִּיָּה
 וְאֲתַעְבִּיד תְּלָא דְגֵרְמִי. וְאַנְן בְּהֵאֵי
 אוּרְחָא בְּסִייעָתָא דְקָדְשָׁא בְּרִיָּו
 הוּא בְּעֵינָן לְמִימְרוּ מַלֵּי דְאוּרִייתָא.

(בראשית דף נח ע"ב-נט, א)

וְאָפִילוּ בְּדַרְךָ כְּשֶׁהוּא הוֹלֵךְ, לֹא
 עוֹסֵק בְּדַבְרֵי תוֹרָה, וְלִכְּנֹן לְבוּ חֶסֶר,
 שְׁאִינוֹ הוֹלֵךְ יַחַד עִם רְבוֹנוֹ וְלֹא
 נִמְצָא בְּדַרְכוֹ. וְאוֹמֵר לְכֹל סָכְל הוּא
 - וְאָפִילוּ כְּשֶׁשׁוֹמֵעַ דְבַר אַמוּנָה שֶׁל
 רְבוֹנוֹ, הוּא אוֹמֵר שֶׁזֶּה טַפְשׁוּת לְעֵסֶק
 בְּזָה. כְּמוֹ זֶה שְׁשָׂאֵלוֹ לְבָן אָדָם עַל
 אוֹת הַבְּרִית שֶׁרָשְׁמוּ בְּבִשׁוֹר הָאָדָם,
 וְאוֹמֵר שֶׁלֹּא דְבַר אַמוּנָה הוּא. שְׁמַע
 זֹאת רַבִּי יִיבָא הֲזָקֵן וְהִסְתַּכַּל בּוֹ,
 וְנַעֲשֶׂה גַל שֶׁל עֲצָמוֹת. וְאַנּוּ בְּדַרְךָ
 הַזֶּה בְּסִיּוּעַ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצִים
 לוֹמַר דְבְרֵי תוֹרָה.

דִּינוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

רַבִּי חֲזִיא וְרַבִּי יְהוּדָה הוּוּ אָזִיל
 בְּאֶרְחָא. וּמָטוּ לְגַבֵּי טוּרִין וּרְבִרְבִין
 וְאֲשַׁפְּחוּ בֵינֵי טוּרִיא גֵרְמִי בְּנֵי נֶשָׁא
 דְהוּוּ מְאֵנוּן בְּנֵי טוּפְנָא. וּפְסָעוּ תְּלַת
 מָאָה פְּסִיעֵן בְּגֵרְמָא חָדָא. תְּוֹהוּ.
 אָמְרוּ הֵינּוּ דְאָמְרוּ חֲבַרְנָא דְאַנּוּן
 לָא הוּוּ מְסַתְּפֵי מְדִינָא דְקָדְשָׁא
 בְּרִיָּו הוּא כְּמָה דְכָתִיב, (אִיּוֹב כ"א)
 וַיֹּאמְרוּ לְאֵל סוּר מִמֶּנּוּ וְדַעַת דְרָרְכִיד
 לֹא חֲפָצְנוּ. מָה עָבְדוּ. הוּוּ סִתִּימִין
 בְּרַגְלֵיהוּ מְבוּעֵי תְהוּמָא. וּמִיּוּן
 נִפְקִין רְתִיחוֹן וְלֹא יְכִילוּ לְמִיקָם בְּהוּ,
 עַד דְהוּוּ נִשְׁמָטִין וְנִפְלִי בְּאֶרְעָא
 וּמִיּוּתִין:
 (נח דף סב ע"א)

רַבִּי חֲזִיא וְרַבִּי יְהוּדָה הָיוּ הוֹלְכִים
 בְּדַרְךָ, וְהִגִּיעוּ לְהָרִים גְּדוֹלִים, וּמְצָאוּ
 בֵּין הָהָרִים עֲצָמוֹת בְּנֵי אָדָם שֶׁהָיוּ
 מְאוּתָם בְּנֵי הַמְּבוּל, וּפְסָעוּ שְׁלֹשׁ
 מְאוֹת פְּסִיעוֹת בְּעֵצָם אַחַת. תְּמַהוּ.
 אָמְרוּ, הֵינּוּ מָה שֶׁאָמְרוּ חֲבַרְנֵינוּ
 שֶׁהֵם לֹא הָיוּ פּוֹחַדִּים מִדֵּין הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (אִיּוֹב כ"א)
 וַיֹּאמְרוּ לְאֵל סוּר מִמֶּנּוּ וְדַעַת דְרָרְכִיד
 לֹא חֲפָצְנוּ. מָה עָשׂוּ? הָיוּ סוֹתֵמִים
 בְּרַגְלֵיהֶם אֶת מַעֲיָנוֹת הַתְּהוֹם, וּמִיּוּן
 רְתוּחִים יוֹצְאִים וְלֹא יָכְלוּ לְעַמֵּד
 בָּהֶם, עַד שֶׁהָיוּ נִשְׁמָטִים וְנוֹפְלִים
 בְּאֶרֶץ וּמִתִּים.

בְּעִיר קְרֵאקָא

סְפּוּר בְּהַמְשִׁכִּים

מִזְשֵׁנִי בְּעַלֵּי תִשׁוּבָה בְּעִיר קְרֵאקָא

מְצִיאָה

פעם מצא אחד היתומים מטבֵּעַ בעלת עֶרֶב נָפֵר, בַּתְחֵלָה רָצָה הֵיטוֹם לְקַנּוֹת תַּמּוּרֹת הַמְטַבֵּעַ מִנֶּה הַגּוֹנֶה שֶׁל אֲכָל, כְּדִי לֵאכֹל פֶּעַם בְּחַיִּים לְשִׁבְעָה, אֲךָ לְאַחַר הִרְהוּר נֹסֵף, עָלָה בְּמִחוּ רַעִיוֹן לַעֲשׂוֹת יַעֲסֵק כְּלִשְׁהוּ עִם הַמְטַבֵּעַ, וּבְרוּחַ שִׁפְלַ בְּחֻלְקוֹ לְקַנּוֹת לָחֵם!

הוא הֵלֵךְ לְרִבֵּעַ הַנוֹצְרִים וְקָנָה שָׁם גִּתַּח גְּדוֹל שֶׁל בָּשָׂר טָרֵף. וּלְמַחֲרָת בִּבְקָר, כְּאֲשֶׁר מָסַר לוֹ הַדּוֹד אֶת הַסֵּל עִם מְנוֹת הַבָּשָׂר לַחֲלָקָה בֵּין הַקּוֹנִים וּלְהַבִּיא כֶּסֶף תַּמּוּרָתוֹ, הוּא מָכַר גַּם אֶת גִּתַּח בָּשָׂר הַטָּרֵפָה שֶׁלוֹ בְּתוֹר בָּשָׂר כָּשֵׁר, וְקִבַּל מִחִיר

גבוהה בהרבה מזה ששלים, את הכסף שהרויח הסתיר הסתר היטב, וכאשר אחיו
 לצרה חזר גם הוא מסיבובו בין הלקוחות, הוא לקח אותו והלך אתו לרחוב נדח,
 ושם קנו לחם, גבינה וביירה, ושניהם ערכו סעודה כדת...

הכסף מנין? שאל השני.

מצאתי! היתה התשובה.

והאח-לצרה לא שאל שאלות נוספות...

כעבור זמן מה קנה טוב נתח בשור טרף, שם אותו, למחרת, בין מנות הבשר
 הכשר ושוב נפל בחלקו רוח נפר. אחר הצהרים התחמק שוב עם עמיתו לרחוב
 הנדח, קנה דברי מאכל בשפע, שהספיק להם לסעודה דשנה.

היכן השגת כסף היום? הקשה החבר היתום שוב.

גם היום נפלה לידי מציאה, בא המענה.

כך התנהל הענין כמה ימים: רכישת בשר טרף, ערבובו עם הבשר הכשר
 ומכירתו במחיר גבוה. צרכני הבשר היו קונים אצלם את הבשר ללא פקפוק,
 בהיותם בטוחים שהבשר כשר למהדרין. האטליז של הדוד עמד תחת השגחה
 מעלה, ואף אחד לא העלה את החשד שעלולים להביא להם בשר ממקום אחר...

נתחי בשר הטרפה הלכו וגדלו מיום ליום, ובד בבד גדלו גם הרוחים. וכך מיום
 ליום יכלו שני היתומים להרשות לעצמם לבזבז יותר ויותר כסף על ארוחות
 יקרות ומעדנים משבחים. החבר התחיל לפקפק בקשר למקורות הכסף ויום
 אחד הטיח בפני מאכיל הטרפה:

"אל תפסם אותי יותר בתרוץ השקוף שאתה מוצא מציאות! קורה שמוצאים
 פעם, פעמים, אך לא יום יום! עזב אותי עם השקרים שלך, אמר לי את האמת,
 מנין אתה משיג את הכסף?"

אך הלה החריש וסרב לגלות את האמת.

"שנינו הננו יתומים באותה מדה!" לחץ עליו החבר, "לשנינו אין לא אב ולא
 אם, לא אח ולא אחות... שנינו שקועים באותו בצ' וגורלנו גורל אחיד, האם אינך
 יכול לבטח ביי?"

מאכיל הטרפות נתרצה:

הב לי את ידך בתקיעת כף שלא תספר לאף אחד ואז אגלה לך..."

השנים תקעו כף, ולאחר שהחבר נשבע לשמור על הסוד "עד עולם" ספר לו
 הלה על מעשי הנבלה אותם הוא מבצע יום יום כדי להרויח את הכסף.

(המשך יבוא בעז"ה)

ספר מִזְכָּה הַרְבִּים כְּהִלְכָתָהּ

מאת האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שנת תש"ס
גודל מעלת שכר המזכה את הרבים
מש"ס, זוהר הקדוש ספרי קבלה ומדרשים, ספרי מוסר ועוד, ובכלל זה
מי שמדפיס ספרים להזהיר את הרבים, או שנותן כסף להדפיס

כָּל הַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים, אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ

אֵיתָא בְּמִשְׁנֵה (אבות פֶּרֶק ה' מִשְׁנֵה י"ח) כָּל הַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים, אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ. מִשְׁנֵתְנֵנוּ בְּאֵה לְלַמֵּד, מָה רַב שְׁכָרוֹ שֶׁל הַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים, וּמָה גְדוֹל עֲנָשׁוֹ שֶׁל הַמְחַטֵּיא אֶת הַרְבִּים.

כָּל הַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים - שְׁמַלְמֵדֵם תּוֹרָה וּמוֹסֵר, וּמְדַרְיָכֶם בְּדַרְךְ יִשְׂרָאֵל, אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ - שְׁמוֹן הַשְּׂמִים מוֹנְעִים אוֹתוֹ מִלְּהַכְשֵׁל בְּחֲטָא, שְׁלֹא יֵהָא הוּא בְּגִיְהֵנָם וְתַלְמִידָיו בְּגֵן עֵדֵן (גְּמָרָא מִסְכַּת יוֹמָא דִּף פ"ז עמוד א').

וְכֵן מוֹבָא בְּאֵבוֹת דְּרַבִּי נִתָּן (פֶּרֶק מ'), "כָּל הַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים, אֵין מְגַלְגְּלִים עִבְרָה עַל יָדוֹ, שְׁלֹא יֵהִי תַלְמִידָיו נוֹחֲלִים הָעוֹלָם הַבָּא וְהוּא יוֹרֵד לְשָׂאוֹל, שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים טו, י), "כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרָאוֹת שְׁחַת", כְּלוֹמַר לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְבוֹא לְיַדֵּי עִבְרָה, שְׂאֵלָךְ אֶל שְׂאוֹל, וְלֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ - תַלְמִידֵי שְׂכָרוֹ עַל יָדֵי, וְהֵם בְּגֵן עֵדֵן - שְׂיִרְאוּנֵי בְּשַׁחַת (תּוֹסֵפוֹת יוֹם טוֹב).

מִשָּׁה זָכָה וְזָכָה אֶת הַרְבִּים, זְכוּת הַרְבִּים תְּלוּיָהּ בּוֹ, שְׁנֵאמַר (דְּבָרִים ל"ג, כ"א) "צְדָקַת ה' עֲשָׂה וּמִשְׁפָּטָיו עִם יִשְׂרָאֵל"

מִשָּׁה זָכָה - שְׁהִגִּיעַ לְתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת הָאֲנוּשִׁית בְּחֻכְמָהּ וּבְמַעֲשָׂהּ, וְזָכָה אֶת הַרְבִּים - שְׁלַמֵּד אֶת יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה וּמִצְוֹת וְהוֹרָה לָהֶם הַדְרָךְ לְהִיּוֹת עִם סְגֻלָּה, וְלָכֵן זְכוּת הַרְבִּים - שְׁמַקְיָמִים אֶת הַמִּצְוֹת, תְּלוּיָהּ בּוֹ - כְּאֵלוֹ הוּא קָיָם עִמָּהֶם כָּל אוֹתָן הַמִּצְוֹת, שְׁנֵאמַר: "צְדָקַת ה' עֲשָׂה וּמִשְׁפָּטָיו עִם יִשְׂרָאֵל" - כְּלוֹמַר שְׁהִשְׁלִים וְקָיָם כָּל הַתּוֹרָה, הוּא וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ (הַמְאִרִי).

יְרַבְעָם חֲטָא וְהַחֲטִיא אֶת הַרְבִּים חֲטָא הַרְבִּים תְּלוּיָהּ בּוֹ, שְׁנֵאמַר (מְלָכִים א טו, ל) "עַל חַטָּאוֹת יְרַבְעָם (בֶּן-נְבֻט) אֲשֶׁר חֲטָא וְאֲשֶׁר הַחֲטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל"
יְרַבְעָם חֲטָא - שְׁעָשָׂה עֲגָלֵי זָהָב וְאָמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: "רַב לָכֶם מַעֲלוֹת יְרוּשָׁלַם הִנֵּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלֹף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם" (מְלָכִים א יב, כח), וְהַחֲטִיא אֶת הַרְבִּים - שְׁהִשְׁתַּחֲוּוּ לְעֲגָלִים וְעַבְדוּ עֲבוֹדַת זָרָה, חֲטָא הַרְבִּים תְּלוּיָהּ בּוֹ - כְּאֵלוֹ הוּא עָשָׂה אֶת כָּל הַחֲטָאִים שְׁעָשׂוּ יִשְׂרָאֵל, שְׁנֵאמַר: "עַל חַטָּאוֹת יְרַבְעָם (בֶּן נְבֻט) אֲשֶׁר חֲטָא וְאֲשֶׁר

הַחֲטִיָּא אֶת יִשְׂרָאֵל" - לֹא כָּתוּב "עַל חֲטָאוֹת יִרְבְּעוּ וְיִשְׂרָאֵל" אֲלָא "עַל חֲטָאוֹת יִרְבְּעוּ אֲשֶׁר חֲטָא וְאֲשֶׁר הַחֲטִיָּא", מִכָּאן שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בִּירְבֻּעַם (בְּרִטְנוֹרָא).

גְּדֹל שְׂכָרוֹ שֶׁל הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְאַחֵרִים וּמִזְכָּה אֶת הָרַבִּים

בְּמִסְכַּת אָבוֹת (פָּרָק ה' מִשְׁנֵה י"ח): כָּל הַמְּזַכֶּה אֶת הָרַבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ. כְּדִי שְׁלֵא יִהְיוּ תַלְמִידָיו בְּגֵן עֵדָן וְהוּא בְּגִיהֵנָם, כְּדַכְתִּיב "כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל לֹא תִתֵּן חֲסִידָךָ לְרֵאוֹת שְׁחַת" וְהֵיֵאָף אֶפְשֶׁר שְׁמִי שֶׁהוּא חֲסִיד יִרְאֶה שְׁחַת, אֲלָא שְׂאֲחַר צְדָקָת ה' עֲשֵׂה וּמִשְׁפָּטָיו עִם יִשְׂרָאֵל, כְּלוֹמַר שֶׁהַשְּׁלִים וְקַיִם כָּל הַתּוֹרָה הוּא וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. (פְּרוּשׁ רַבֵּינוּ יוֹנָה אָבוֹת פָּרָק ה' מִשְׁנֵה י"ח)

הַמְּזַכֶּה אֶת הָרַבִּים לֹא יְבוֹא לֹא לִידֵי חֲטָא וְלֹא לִידֵי הִרְהוּר

בְּמִסְכַּת אָבוֹת (פ"ה מ"ח), כָּל הַמְּזַכֶּה אֶת הָרַבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ. כְּשֶׁאֲדָם עוֹשֶׂה זְכוּת גְּדוֹלָה כְּזוֹ, מִדַּת הַדִּין נוֹתֵנָת לְשֵׁלֶם שְׂכָר גְּדוֹל כְּזֶה שְׁלֵא לְהַבִּיא חֲטָא עַל יָדוֹ וְלֹא הִרְהוּר עֲבָרָה, וְזֶהוּ שְׂכָרוֹ, שֶׁשְׂכָר מִצְוָה מִצְוָה (פְּרוּשׁ רַבֵּינוּ יוֹנָה עַל אָבוֹת פָּרָק ה').

בְּסִנְהֶדְרִין צ"ט, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: אָמַר רַבִּי אֲבָהוּ כָּל הַמַּעֲשֵׂה אֶת חֲבָרוֹ לְדַבֵּר מִצְוָה מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב כְּאֵלוֹ עֲשָׂאָה, שְׁנֵאֲמַר וּמִטָּף אֲשֶׁר הִפִּיתָ בּוֹ אֶת הַיָּאֹר, וְכִי מִשֵּׁה הִכְהוֹ וְהֵלֵא אַהֲרֹן הִכְהוֹ, אֲלָא לּוֹמַר לָךְ כָּל הַמַּעֲשֵׂה אֶת חֲבָרוֹ לְדַבֵּר מִצְוָה מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב כְּאֵלוֹ עֲשָׂאָה.

וּבְרַש"י שָׁם: כְּאֵלוֹ עֲשָׂאוֹ. לְאוֹתוֹ דְּבַר מִצְוָה: וְהֵלֵא אַהֲרֹן הִכָּה, דְּכַתִּיב (שְׁמוֹת ז) "אֲמַר אֶל אַהֲרֹן קוּחַ מִטָּף וְנִטָּה יָדָךְ".

כָּל הַמְּכַנִּים בְּרִיָּה אַחַת תַּחַת כְּנַפֵּי הַשְּׂכִינָה מַעֲלִין עָלָיו כְּאֵלוֹ יִצְרוּ וּרְקָמוּ וְהַבִּיאוּ לְעוֹלָם

וּבִתְּוֹסְפָתָא הוֹרִיּוֹת (פָּרָק א ז) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וּמִנִּין שְׁכָל הַשׁוֹנָה פָּרָק אַחַד לְחֲבָרוֹ מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב כְּאֵלוֹ הוּא יִצְרוּ וּרְקָמוּ וְהַבִּיאוּ לְעוֹלָם, שְׁנֵאֲמַר (יְרֵמְיָה ז) וְאֵ תּוֹצִיא יָקָר מִזּוּלֵל כְּפִי תַהֲיֶה, כְּאוֹתוֹ הִפָּה.

כְּאֵלוֹ בְּרָאוּ

וּבִשְׁה"ר (א. כב) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כָּל הַמְּכַנִּים בְּרִיָּה אַחַת לְתוֹף כְּנַפֵּי הַשְּׂכִינָה, מַעֲלִין עָלָיו כְּאֵלוֹ הוּא בְּרָאוּ, עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ.

הַרוֹצֵה לְחַיּוֹת

וְאִם אֵינוֹ לְמוּד לְקָרוֹת וְלִשְׁנוֹת מַה יַּעֲשֵׂה? יֵלֵךְ וְיַעֲשֵׂה פְּרָנָס עַל הַצְּבוּר וְהוּא חַי. (ויק"ר כה א)

כְּעוֹסֵק בַּתּוֹרָה

הַכּוֹסֵק בְּצַרְכֵי צְבוּר כְּעוֹסֵק בַּתּוֹרָה. (ירושלמי בְּרִכּוֹת ה א)

תפלות לאחר הלימוד

תפלה לאחר הלימוד

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ הַשָּׁם אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁזִּכְרְתָנִי לְלִמּוּד וְלַהֲגוּת בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה זִיכְרָה עֵילָאָה, וְזִכְוֹת הַתְּנַאֲיִם הַקְּדוּשִׁים שֶׁלְמַדְנֵנו תּוֹרָתְךָ יַעֲמֹד לָנוּ וְלִזְרַעְנוּ וְנִזְכָּר לְהַבְטַחַת הַנְּבִיא (ישעיה נ"ט כ"א) וּבֵא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם ה'. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִוְתְּךָ אֲמַר יְהוָה רֹחֲמֵי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שִׁמְתִי בְּפִיךָ לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע אֲמַר ה' מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְיִתְקַיֵּים בָּנוּ הַנְּבוּאָה (ישעיה נ"א ט"ז) וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדֵי כְּפִיתֶיךָ לְנִטְעַ שְׁמַיִם וְלִיסֹד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אֲתָה. וּבִרְפַת מִשָּׁה רַעֲיָא מְהִימְנָא תִתְגַּלָּה בְּמַהֲרָה דִּידָן, ה' בְּדָד יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמֵנו אַל נִכְר, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בְּאַמַּת בְּאַמֹּר לְצִיּוֹן מְלֶךְ אֱלֹהֵיךָ, בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

(מספר סוד ה')

תפלה לאחר לימוד הזיהר

(יאמר בפונת הלב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדְּרָשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְלֵי אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוּנָה. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְחִלָּה וְכוּנֵן מַקְדָּשְׁךָ עַל מְכוּנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּכַנְיָנוּ וּשְׁמַחְנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהַשֵּׁב פְּהַנִּים לְעַבְדֹתְךָ וְלוֹיִים לְדוּכְכֵם לְשִׁירִים וְלִזְמֹרִים. וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם. וּמְלָאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת ה' לִירְאָה וְלֵאֲהַבָּה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

קול הרשב"י

תורת הזוהר בלשון הקודש

שמעו ותחי נפשכם!

לימוד וסיום כל "הזוהר הקדוש" בשלוש שנים!!!

היום אם בקולו תשמעו, ובזוהר תקראו, את המשיח תראו,

על ידי שילמדו זוהר הקדוש עם פירוש 24 שעות ביום

תהיה השנה הזו שנת הגאולה

ברוך שהחיינו וקיימנו לפרויקט חדש, תכנית עולמית ללימוד ולסיום זוהר הקדוש בלשון הקודש, בשלוש שנים, בשמיעת סידרת דיסקים, בלשון קלה ונעימה.

הסדרה מחולקת לשבעים ושניים דיסקים, כל שיעור באורך 20 דקות בלבד, כל דיסק כיל 15 שיעורים - כל חודש יצאו בע"ה 2 דיסקים - ובסך הכול 1062 [אלף ששים ושתים] שיעורים. בכך יהיה ניתן בקלות לשמוע ולסיים כל הזוהר הקדוש אף בדרכים ובנסיעה.

מעתה כל בית המדרש גם כשאין להם מגיד שיעור יכולים ללמוד יחד את סדר הזוהר המחולק לשלוש שנים מתוך הסט החדש הנדפס בעשרה כרכים עם ביאור בצד, ובאותו זמן לשמוע [בטייפ] את השיעורים במשך 20 דקות בכל יום ולגמור את כל ספר הזוהר בשלוש שנים.

כל אב יכול להושיב את בנו מגיל שידועים לקרוא וישמעו ויקראו כל יום 20 דקות יחד עם הדיסק, ובכך תוך שלוש שנים יעשו סיום לכל הזוהר הקדוש, ויתקיים דברי הרשב"י זי"ע: "אמר להם רבי שמעון: **כְּשֶׁיְהִי קָרוֹב לְיָמוֹת הַמְּשִׁיחַ אֶפְלוּ נְעָרִים שְׁבַע עוֹלָם עִתִּידִים לְמַצָּא נְסִתְרוֹת שֶׁל הַחֲכָמָה וְלְדַעַת עַל יְדוֹ קְצָיִם וְחֻשְׁבוֹנוֹת, וּבְאוֹתוֹ הַיָּמִין יִתְגַּלֶּה לְכָל**" (זוהר הקדוש פרשת וַיְרָא דף ק"ח).

התכנית מתנהלת על ידי "מפעל הזוהר העולמי",

מיסודו של כ"ק האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גרוס שליט"א

בשיתוף עם המגיד שיעור הגה"צ רבי אריה ברדה שליט"א.

הדיסקים יהיה ניתן להשיג בעז"ה אצל מגיד השיעור הגה"צ רבי אריה ברדה שליט"א,

טלפון: 054-4577956 וב"מפעל הזוהר העולמי".

כל השיעורים ניתן לשמוע גם בטלפון "קול הרשב"י" 0722-990055

ובטלפון "קול הזוהר": 0722-990044,

וכן ניתן להשיג כל ספרי הזוהר"ק ב"מפעל הזוהר העולמי" רחוב נחל לכיש 24/8 בית שמש,

טל: 058436784 / פקס: 02-9951300

לימדו ושמעו בזוהר כל רגע, למנוע חבלי משיח וכל פגע, כהבטחת משה רבנו לרשב"י,

ובדא יפקון מגלותא.

מהיום, כל ילד קטן מגיל 9 יכול לגמור את כל ספר הזוהר הקדוש

ולזכות להיות אחד מבני עלייה מרואי פני המלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא,

אשרי יולדתו!!!

גם יזכה שמלך המשיח יראה באצבעו ויאמר "בזכותך הגעתי".

ניתן ללמוד מתוך הזוהר הקדוש שיצא כעת לאור (חודש טבת תשע"א) ב-10 כרכים מחולק לשלוש שנים, (ניתן לקבל במפעל הזוהר העולמי, וגם אצל "מלכות דוד" רחוב השומר 74 בבני ברק במחיר מסובסד, וכן במוקדים - ממפורסם ב"ערכה של שעה")